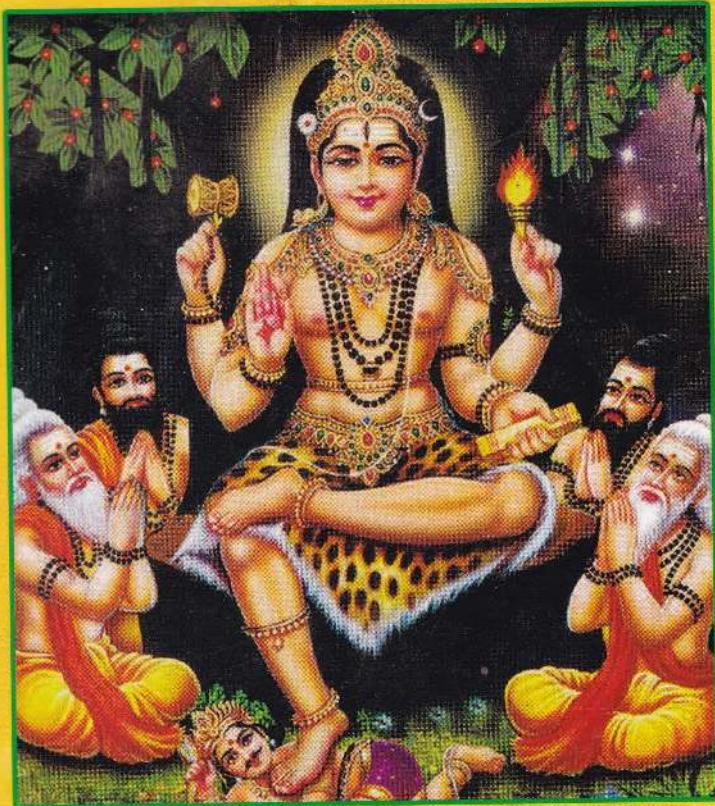

வீரநாம ஜெயம்

வீரநாம பன்றிகைகள்

அருள்வளர் ஸுந்தர அஞ்சனேயர் கோவில் ஆதீனகர்த்தா
சிவஸ்தீர்த்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி சுந்தர மகேஸ்வரி அம்மா தம்பதியின்
ஷஷ்டி தம அப்த பூர்த்தி சாந்தி சிறப்பு வெளியிரு

10.12.2013

சிவமயம்

நூதந்தினி பாண்டிகைகள்

அருள்வளர் முந் சுந்தர அஞ்சனேயர் கோவில்
அதீனகர்த்தா

சிவஸீல் ரொத்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி சுந்தர மகேஸ்வரி அம்மா தம்பதியரின்
ஷஷ்ஷ தல அங்க யூர்த்த சாந்த
சறப்பு வெள்ளிநு

10.12.2013

தலைப்பு

விரதங்கள் பண்டிகைகள்
சிவரீ இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி சு.மகேஸ்வரி அம்மா
தம்பதியரின் மனி விழா சிறப்பு மலர்.

வெளியீடு

அருள்வளர் ஸ்ரீ சுந்தர ஆஞ்சனேயர் கோயில்
இணுவில், மருதனார்மடம், இலங்கை.

0094 - 21 224 1548

பதிப்பு

10 டிசம்பர் 2013

மஹாசிரியர்

ஸ்ரீமதி ச.நிரஜா (B.A)
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
தொழிற்துறைத் தினைக்களம்,
வடமாகாணம்.

அசிக்யதிப்பு

சிவரஞ்சனம் ஓவ்சேற் பிறின்டேர்ஸ்,
பலாலி வீதி, கோண்டாவில்.

0094 - 21 222 6722, 077 3068982

பிரதிகள்

1000

அனுள்ளூர் ஸ்ரீ சுந்தர ஆஞ்சனேயர் கோவில்
இணைவில், மருதனார்மடம், இலங்கை

வெஷ்டி தும அப்த யூர்த்தி சுந்தி கரணும் தங்பதியர்

ஸ்ரீத்வாஜ கோத்தரும்

சிவபீந் ராத்கின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
ஸ்ரீமதி சுந்தர மகேஸ்வரி அம்மா

சிவாகம ஞானாஸ்கரன் சிவழுந் தாணு.மகாதேவக் குருக்கள்
அவர்களின் ஆசியுரை

ஆங்கனேய உபாசகர்

தென்மராட்சியில் மருதநிலம் சார்ந்த பிரதேசத்தில் கோவில் கொண்டெடமுந்தருளி அருள்பாலிப்பவர் மருகப்பெருமான். “உசன்” என்கின்ற திவ்ய நாமமுடைய அக்கிராமத்தின் அந்தணர் பரம்பரையிலே மூன்று சகோதரர்களோடு பிறந்தவர் சிவழுந்.இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் தமது பாரம்பர்ய தேவஸ்தானத்தில் நித்திய, நைமித்தியக் கிரியைகளை சிறப்பாக ஆற்றி வந்து சிறிது காலம் வண்ணை பாலாம்பிகா சமேத வைத்தீஸ்வர தேவஸ்தானத்தில் பிரதமகுருவாக கடமை யாற்றிய வேளை தெல்லி மாநகர் தூர்க்கையைம்பாள் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற மஹா கும்பாபிழேகத்தில் ஒரு யாகத்தைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தி வைத்த சிறப்பை அன்றைய தூர்க்கா தூரந்திரி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் காண நேர்ந்தது. அவரை பெருவிருப்போடு தன் ஆலயத்தில் பிரதம சிவாச்சார்யராக நியமித்தார். தூர்க்கையைம்பாள் தேவஸ்தானத்தில் அவர் நிரந்தர பிரதம பூசகராகக் கடமை யாற்றிக் கொண்டு பல ஆலயங்களில் நடைபெறும் கும்பாபிழேக வைபவங்களிலும் கலந்து சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவருடைய மந்திரம், கிரியை பாவனை முதலியவற்றைப் புகழ்ந்து இனுவில் காயத்ரிபீடம் அவருக்கு “சிவாகம கிரியா தத்துவநிதி” என்ற பட்டமனித்து கெளரவித்தது. இவ்வளவு சிறப்புக்கள் பெற்ற அவர் தம் உள்ளத்தில் நிறைந்திருந்த ஆங்கனேய ஸ்வாமிக்கு திருக்கோவில் அமைத்து அதன் தொண்டளைக் கேவையாற்றி வருகிறார். இப்பொழுது மணிவிழாக் காணும் அவர் எல்லா சிறப்புக்களையும் பெற்று உயர்ந்து வாழ்வு வாழுப் பிரார்த்திக்கிறேன். இந்தச் சுந்தரப்பத்தில் “ஆங்கனேய மண்டப பூஜை, விரதங்கள் என்கின்ற நூல்கள்” பல விஷயங்களைத் தாங்கி வருகிறது. இதன் வெளியீடும் சிறப்புற நடைபெறப் பிரார்த்திக்கும் இவ் வேளையில் ஓங்கியப்த பூர்த்தி சாந்தி நடைபெற்று மாங்கல்யதாரணம் அவர் சகதர்மினியும் தீர்க்கசுமங்களியாக வாழுப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திருவாருள்மிகு

இனுவில் ஸ்ரீ பரராஜசேகரப் பிள்ளையார் திருக்கோயில்

THIRUVARUL MIKU

INUVIL SRI PARARAJASEGARAP PILLAIYAR THIRUKKOVIL

Inuvil South
Inuvil

சிவார்ஜி வஹ. சோமாஸ்கந்தக்தருக்கள்
சிவார்ஜி சோ. அபாவிந்தக்தருக்கள்

இனுவில் தெற்கு.
இனுவில்.

201.....

அருளாசிச் செய்தி

“சுந்தரே சுந்தரம் சர்வம் சுந்தரே கிம் ந சுந்தரம்” என்பது சுந்தரகாண்டத்தின் மகிழம். அதாவது சுந்தரகாண்டத்தில் எல்லாமே அழகு. சுந்தரக்காண்டத்தில் எது தான் அழகில்லை. அதுபோல் அழகாய் இருப்பவர் நம் இனுவை அருள்வளர் ஸ்ரீ சுந்தர ஆஞ்சனேயர் கோவில் தர்மகர்த்தாவும் அர்ச்சகருமாகிய சிவார்ஜி இரத்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள். அழகு உருவத்தில் மட்டுமல்ல அவரது பேச்சிலும் உள்ளது. அது எவ்வாறு ஆயின் “பலீவ்யாஹரதானே ந கிஞ்சிதபசப்திதம்” என்பதற்கு ஏற்றாற்போல் (அதாவது அனுமனின் வாக்கு பிழை ஒன்றும் சொல்லப்படாத வார்த்தைகளைக் கொண்டதாம்) பண்போடு பேசும் பண்புள்ளவர் இவரின் மனனவி மகேஸ்வரி அம்மா வசிஷ்டருக்கு வாய்த்த அருளன்றி போன்ற குணமுள்ள இத்தம்பதிகளுக்கு இந்நன்நாளில் ஷஷ்டி தம அப்த பூர்த்தி எனும் மணிவிழா நடைபெறுகிறது. அனுமனின் அருள் கிடைப்பதுபோல் “ஹனுமத் கதம்பம்” எனும் நாலும் வெளிவருகிறது. இந்நால் சிறப்பாக வெளிவந்து மக்களுக்கு ஆன்மீக சிந்தனையை வளர்க்கவும் தம்பதிகளுக்கு சதாபிஷேகம் காணும் ஆடிளை வழங்க எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ பரராஜசேகரப் பிள்ளையாரை வணங்கி ஆசி கூறி வாழ்த்துகிறேன்.

யாழ். வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில்
கும்பாரிஷேதத்தின் போது

உசன் கஜகேணி மின்னையார் கோயில்
கும்பாரிஷேதம்

தெல்லியியளை தூர்க்கையம்மன் கோயில்
மஹா சண்டிரஹாம் நிகழ்வில்

யாழ். பல்கலைக்கழக உபவேந்தரான்
பதவியேற்ற வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு
அசு வழங்கிய போது

தல்லிய்யளை தூர்க்காதேவி தேவந்தான் நிர்வாக சபையின்
வெள்ளீ விழா நிகழ்வின் போது

குருத்துவம் பணியின் சிறப்புப் பட்டமளிப்பின் போது
தம்பதியராக

போன்ற
உருவாக்கி

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

யெதூரியில் கந்திமுரத் தேசிக நூலாசலம் கீழ் பிரமாணார்ய கவுயிகள்

முதல்வரது குந்தமஹா சுந்திரங்கம்

தீர்த்த முதல்வர் : சீர்வூந் சோமசுந்தர தேசிக நூலாசலம்பந்த பிரமாணார்ய கவுயிகள்

திருஞானசம்பந்த நூலாசலம் கீழ் பிரமாணார்ய கவுயிகள்

எந்தாயிதம் : 1966

மதுத்தித்துவாறு கீழ்
நல்லை, மெற்மாணார், கீழ்க்கால

021 222 2870

அஞ்சாசிச் செய்தி

அன்புசார் பெருந்தகையீர்!

மருதனார்மடம் ஆஞ்சனேயர் கோவில் தேவஸ்தான ஸ்தானிக குருவும் தெல்லிப்பளை கோவில் முன்னால் குருவும் அனைவரின் அன்புக்கும் உரியவரான சிவஹாந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் தம்பதியினர் இன்று மணிவிழா காண்பதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எவ்து ஆண்டுகள் சிறப்பாக வாழ்ந்து சமய சமூக பணிகளை அனைவருடைய உள்ளத்தையும் கவரும் வண்ணம் செயற்படுத்தி தானும் வாழ்ந்து மற்றவர்களையும் வாழ வைத்து காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ற வகையில் அறநெறி பாடசாலை வாழ்வாதாரப் பணிகள் அனைத்தையும் சிறப்பாக செய்வதோடு இனிமையாகப் பேசி அனைவரையும் நன்மதிப்புடன் உபசரிக்கும் தன்மையும் குருபக்தி, இறைபக்தி ஒருங்கே அமைந்த குருக்கள். குருக்கள் மரபிலே தோன்றி குருத்துவக் கல்வியை முறையாகக் கற்று சிறந்த சிவாச்சாரியாராக ஆன்மீக பணிகளை நெறிப்படுத்தி ஆலயத்தில் நடைபெறும் விடயங்களையும் பொது இடங்களில் நடைபெறும் பொது சமய விழாக்களையும் நெறிப்படுத்தும் சிவாச்சாரியாராக வாழும் குருக்கள் எங்களோடும் எங்கள் பணிகளில் இணையும் மன உணர்வைக் கொண்டவர். இன்றுபோல் என்றும் தம்பதி சமயர்களாக மண்ணில் நல்ல ண்ணம் வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

"வாழுக வளமுடன்"

என்றும் வேண்டும் கின்ப அன்பு
இரண்டாவது குநுமஹா சுந்திரானம்
ரீஷூந் சோமசுந்தர தேசிக
நூலாசலம்பந்த பிரமாணார்ய கவுயிகள்.

உசன் கந்தசுவாமி கோவில் தர்மகர்த்தா திரு.கு.விமலதாசன்
அவர்கள் வழங்கிய

வாட்ச்சுரை

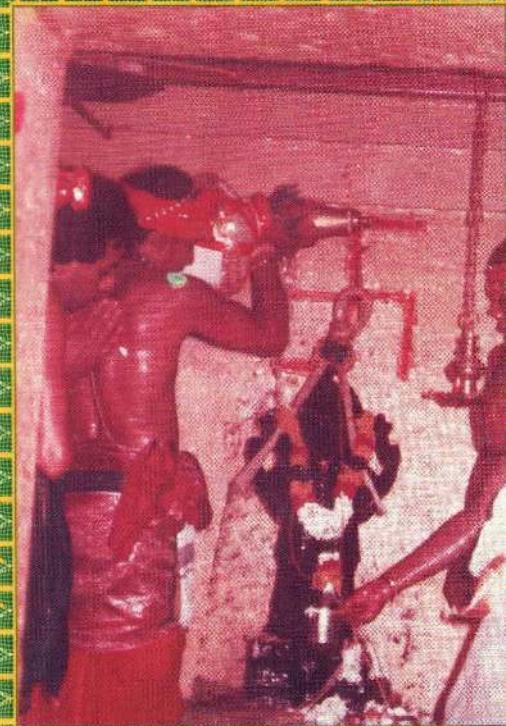
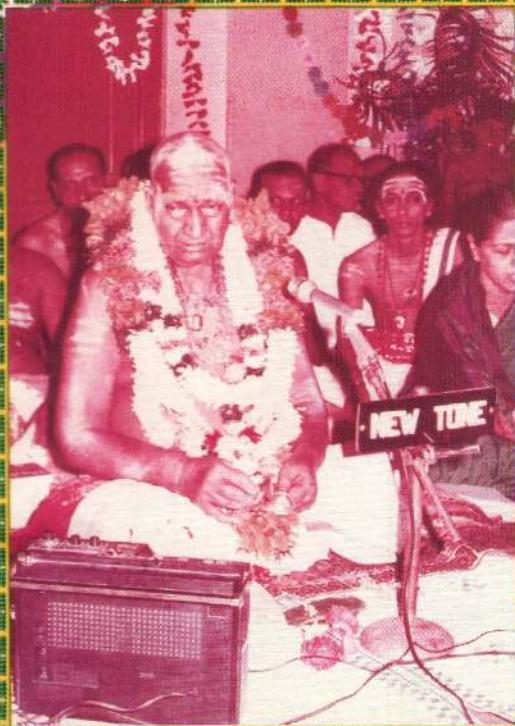
சிவஹாரி இரத்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களது ஷஷ்திம் அப்த
பூர்த்தி சாந்தி (மணி விழா) காணும் பேறு கிடைக்கப் பெறுவதற்கு திருவருள்
கைக்கூடியுள்ளது.

தென்மராட்சி கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் வளம் கொழிக்கும் உசன் பதியில்
பிரம்மஹாரி இரத்தினசபாபதி குருக்கள் ஜயா அவர்களுக்கும் சங்கரி அம்மா அவர்
களுக்கும் தவப்புதல்வனாக சுந்தரேஸ்வர சர்மா வந்து சேர்ந்தமை நாம் ஆற்றி வந்த
தவப்பயனே ஆகும்.

சுந்தரேஸ்வர சர்மா பால் மணம் மாறாத பச்சிளம் குழந்தையாக இருக்கும்
போதே கந்தபுராண படனத்தை தலாட்டுப் பாடலாகக் கேட்டு துயில் கொள்வதாக
அவரது தாயாரான சங்கரி அம்மா கூறுவதைக் கேட்டுள்ளோம்.

இவர் குழந்தைப்பருவம் மாறும் காலத்து அந்தணர் குல மரபுக்கு ஏற்ப
பூனூல் சடங்கு ஆற்றப்பட்டு உசன் கந்தசுவாமி கோவிலில் பூஜை செய்யும்
சின்னஞ்சிறு பாலகனாகக் காட்சியளித்தார். இவ் வேளையில் விடத்தற்பளை
வேம்பிராய் விநாயகர் ஆலய சிவாச்சாரியராகவும் செயற்பட வாய்ப்புப்
பெற்றிருந்தார்.

யா/உசன் இராமநாதன் வித்தியாலயத்தில் வித்தியாரம்பம் செய்யப்பட்டு
கல்லூரிக் கல்வியினை நிறைவ செய்யும் தருணத்தில் அந்தணர்கள் கல்வி பயிலும்
குருகுலக் கல்வியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். காலத்தின் தேவைகருதி உசன்
கந்தசுவாமி கோவில் குருக்கள் பரம்பரையினை நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும்
என்ற உயர்ந்த கருத்தினை தம் உள்ளத்தில் நிலை நிறுத்திய சமாதான நீதவானும்
தர்மகர்த்தாவுமாகிய அமரர்.க.வி.நடராசா அவர்களால் வழங்கப்பட்ட

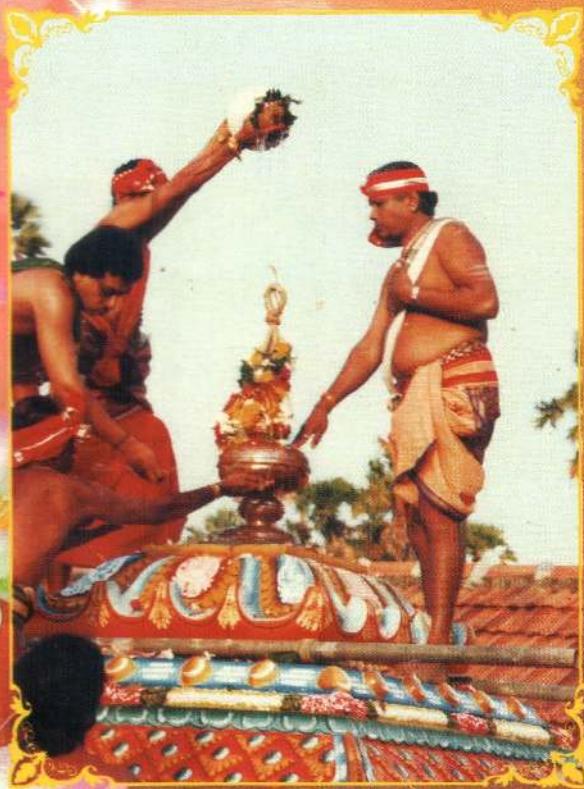

கிருபானந்தவாரியாரின் மிரசங்க
நிகழ்வில்
கலந்து கொண்ட யோது

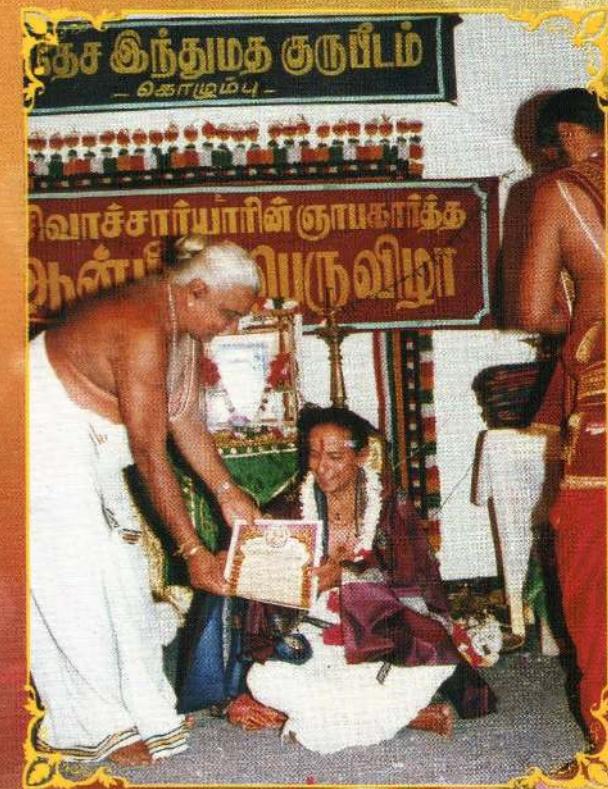
தெல்லிய்யளை தூர்க்கையம்மன்
மூஸ்தான கும்பாரிஷேகம்

இல்லத்தில் ஆஞ்சனேய உசானையின்
அரம்பாலத்தில் (மார்கழி மூல அர்ச்சனை வழிபாடு)

வெல்லியனா தூர்க்கை அம்மன்
பிரதான தூபி கும்பாமிஷேகம்

நல்லை ஆதீனத்தில் கூடம்பெற்ற
சர்வகோச நெந்துமத குருபீட விழுவில்
சிறப்புக் கெளரவும்

தூர்க்கை அம்மன் கும்பாமிஷேகமாயாகத்தில்
குரு ஆசி பெறும் காட்சி

ஆக்கத்தினதும் ஊக்கத்தினதும் விளைவாக சுந்தரேஸ்வர சர்மா “குருக்கள்” பட்டம் தரித்துக் கொண்டார்.

திருமண வாழ்க்கையில் இணைந்து கொண்ட சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஜயா அவர்கள் முதன்முதலாக உசன் கந்தசவாமி கோவிலில் கொடியேற்றம் செய்து மகோற்சவத்தை இனிதே நிறைவேற்றினார். இதனைப்போன்று முதன் முதலாக உசன் கஜகேணி பிள்ளையார் ஆலயக் கும்பாபிஷேகத்திற்கு பிரதம குருக்களாக தானே தலைமை தாங்கி நின்று திருப்திகரமாக ஆற்றிய பெருமை அவரைச் சார்ந்தது. இதைத் தொடர்ந்து உசன் கந்தசவாமி கோவில், உசன் கஜகேணிப் பிள்ளையார் கோவில், விடத்தற்பளை வயற்கரை கந்தசவாமி கோவில் என் இப்பிரதேசத்தினைச் சூழ்ந்துள்ள அனைத்து ஆலயங்களிலும் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பல கும்பாபிஷேகங்களை நிறைவேற்றி வைத்தமை எல்லோர் மனங்களிலும் பதிவாகியுள்ளது.

யாழ்ப்பாண குடாநாட்டில் முதனிலை சைவகுருமார் வரிசையில் இருக்கக் கூடியதான் சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்களில் பிரதம குருக்களாக சேவை ஆற்றியமை உலகரிந்த செய்தி ஆகும். வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் ஆலயம், அருள்மிகு தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் என்பவற்றில் பிரதம குருக்களாக சேவை ஆற்றுவதற்கு உசன் கந்தசவாமி கோவில் தர்மகர்த்தாவினது ஆசியையும் அனுசரணையும் பெற்றிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவர் சிவாகம முறைப்படி கிரியைகளைச் சிறப்பாக ஆற்றிய செயல் திறனுக்கு அடையாளமாக “சிவாகம தத்துவ கிரியாநிதி” எனும் பட்டம் வழங்கப்பட்டு கொள்விக்கப்பட்டமை மனம் கொள்ளத்தக்கது.

சுந்தரேஸ்வரக் குருக்களது அயராத முயற்சியாலும் ஆத்மபலத்தாலும் இனுவில் மருதனார்மடத்தில் அருள்வளர் ஸ்ரீ சுந்தரசூஞ்சனேயர் ஆலயம் எழுச்சி பெற்றது. இவ்வாலயத்தின் அறங்காவலராகவும் பிரதம குருக்களாகவும் இருக்கக் கூடியது அவரது வரலாற்று சாதனை ஆகும்.

சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஜயா உசன் கந்தசவாமி கோவிலில் நடைபெறும் சகல நெமித்திய கிரியைகளுக்கும் பிரதமகுருக்களாக அன்றும் இன்றும் செயற்பட்டு

வருவது மன நிறைவைத் தருகின்றது. உசன் வாழ் மக்கள் உள்ளத்தில் தனி மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரித்தான ஜயா அவர்கள் உசன் இந்து இளைஞர் மன்றத்தின் ஆலோசகராக இருப்பது எமக்குப் பெருமையைத் தருகின்றது. இராஜ கோபுரத்துடன் உசன் கந்தசவாமி கோவில் எழுச்சிபெற வேண்டுமென்பது இவரது இடையறாத ஆவலாக இருக்கின்றது.

எமது சைவசமயம் மேன்மை அடைவதற்கு குருவிங்க சங்கம வழிபாட்டிற்கு முதன்மை கொடுக்கப்பட வேண்டும். அருவமாய் இருக்கும் திருவருள் குருவாகிய உருவம் தாங்கி வந்து எம்மை ஈடேற்றுகின்றது. எனவே நாம் குருவை வாழ்த்தி வாழ்வு பெறுவோமாக.

சிவஹீ இரத்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஜயாவிற்கு எல்லாம் வல்ல உசன் கந்தப்பெருமான் அருளால் நீண்ட ஆயுனும் நிறைந்த தேகாரோக்கியமும் எல்லா நலன்களும் கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, வாழ்த்தி வணங்கி அமைகின்றேன்.

"திருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகளே"

முந்தர அஞ்சனேயர் கோயில்
ஸ்தாபி கும்பாபிஷேகம் - 2001

முந்தர அஞ்சனேயர் கோயில்
மகா கும்பாபிஷேக பூரணாகுதி
நிகழ்வில் - 2001

மஹவர் கும்பாபிஷேகம் - 2001

குருவாலர் விகார்த்தி செல்லவர் தீடு அது பிரபுக்குள் என

குடிமலை கால்வாய்

பொதுச் சமீகானம்
கால்க்டியல்லா(பிளி)
கி தீவாக்ஸ்

திரு. கா. சுப்பிரமணி
திரு. மு. அரசினர்

துளாத்திகாரி :
தீ. வி. என். முகந்த அமித்

பூ-துளாத்திகாரி :
தீ. வி. என். முகந்த அமித்

செஞ்சொற் செல்வரின் வாட்க்குரை

* * * *

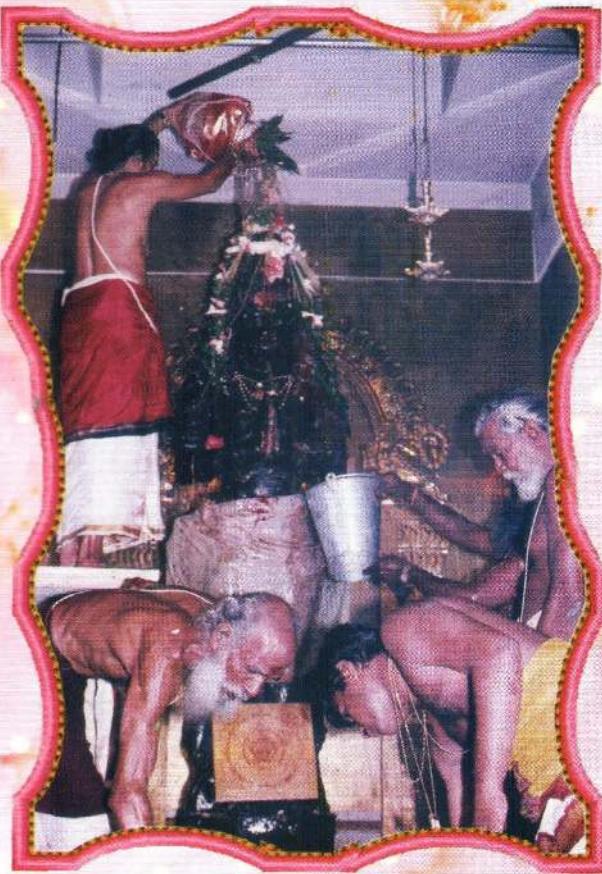
திருவுடையார் திரு மாலயனாலும்
உருவுடையார் உமை யாளையோர் பாகம்
பரிவுடையார் அடைவார் வினை தீர்க்கும்
புரிவுடையார் உறை பூவணம் சதோ!

- 5 -

திருநிறைந்த சிவாச்சாரியப் பெருந்தகை சிவஹரி-இசுந்தரேஸ்வரர்க் குருக்கள் ஜயாவின் மணி விழாக் குறித்து வாழ்த்துவதில் மிகவும் ஆனந்த மடைகிறேன். தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் உன்னத வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பாங்காற்றிய, பெருமைக்குரிய குருக்கள் ஜயா அவர்களை என்றும் நன்றியோடு வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஆற்றலும், ஆளுமையும் அச்சமில்லாத் துணிவும், ஆசாரமும் நிறைந்த குருக்கள் ஜயாவின் தூயபல பணி என்றும் போற்றுதலுக்குரியது. இருபத்தெந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் அர்ப்பணிப்புடன் பிரதமகுருவாக,

அம்பாளின் தொண்டனாக எமது தேவஸ்தானத்தில் பணி புரிந்த வரலாறு என்றும் நன்றிக்குரியது. தனது சுய முயற்சியால் இனுவிலில் ஆஞ்சநேயப் பெருமானுக்கு கோவில் எழுப்பி அடியவர்கள் பலபேரை ஆட்கொண்ட பெருமை குருக்கள் ஜயாவின் ஆற்றல் எனலாம். தன் வாழ்வில் சோதனைகள், வேதனைகளைச் சந்தித்த போதிலும் தளராத உறுதியுடன் தன் பணி தொடர்பவர். மிகப் பெரிய இடப்பெயர்வு காலத்தில் தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளையும், அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களையும் உசனில் உள்ள தன் இல்லத்துக்கு அழைத்து, சகல வசதிகளோடும் பாதுகாத்த பெருமைக்குரியவர்கள் குருக்கள் குடும்பம் என்றால் மிகையாகாது. இனிய புன்முறுவலுடன், இதய சுத்தியுடன் கருணை யுள்ளத்தோடு வாழும் குருக்கள் ஜயா தம்பதிகள் பல்லாண்டு நிறைவாக வாழ தூர்க்காதேவியைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

கலாநிதி.ஆறு.திருமுருகன்
 தலைவர்,
 ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
 தெல்லிய்யழை.

ரூபி சுந்தர ஆஞ்சனேயர் கோவில் மார்கழி மூல விழேட அரிஷேகம்

தெல்லிய்யனா தூர்க்கை அம்மன் இட்டசார்ச்சனை நிகழ்வில்

முகமாலை பெரிய தம்பிரான் கோவில்

பொந்தர் குடியிருப்பு, முகமாலை (J/93), எழுதுமட்டுவாழ்

பதிவு இலக்கம்: HA /5/KL/45

பதிவுத் திதி: 28.02.2003

தொடர்புகளுக்கு: 0718475539

e-mail: mukamalai.theivam@gmail.com

அபிவிருத்திச் சபை

தலைவர்(தாமர்த்தா)

திரு.க.பேரம்பலம்

டபதலைவர்

திரு.பே.அரவிந்தன்

செயலாளர்

திருமதிமிதுஷ்யந்தி

பொருளாளர்

திரு.த.சோதிலிங்கம்

நிர்வாகசபை

உறுப்பினர்கள்

திரு.தி.ஸ்ரீவிராமசுந்தரின்

திரு.க.கேதீஸ்வரன்

திரு.கு.சிவரத்தினம்

திரு.க.பரந்தாமன்

திருமதிவீ.பரமேஸ்வரி

சிவருந் திருத்தின சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள்
ரூமதி சுந்தர மகேஸ்வரி அம்மா தம்பதியரின்
ஏழெடு தம அப்த பூர்த்தி சாந்தி விழா (மணி விழா)

வாட்டுத்து

“சுந்தரர்” என்ற நாமம் உச்சனப் பிறப்பிடமாகவும், வாழ்விடமாகவும் கொண்ட சுந்தரேஸ்வரக் குருக்களைச் சாரும். பெயருக்கேற்ற தெய்வீகத் தோற்றம், நிமிர்ந்த நடை, நேர்கொண்ட பார்வை, புன்சிரிப்புக் கொண்ட முகம், அன்பும், பண்பும், அறிவும், குருபக்தியும் இவரது தனித்துவ அடையாளங்களாகும்.

ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைக் கல்வியை யா/உசன் இராமநாதன் மகா வித்தியாலயத்திலும் குருத்துவக் கல்வியை யா/வண்ணார் பண்ணை நாவலர் மகா வித்தியாலயத்திலும் பெற்றார். முகமாலை பெரியதம்பிரான் ஆலயத்துடன் 1967 - 2013 வரை நான்கு கும்பாபி ஷேஷங்களைச் சிறப்புற நடாத்தியவர். தமது பத்தாவது வயதில் சிறுபராயத்தில் தந்தையார், பெரிய தந்தையார் ஆகியோருடன் வந்து மணி அடித்தவர். இவ்வாலய பரிவார மூர்த்திகளில் ஒன்றாகிய ஆஞ்சநேயரின் பக்தனாக மாறினார். இதன் காரணமாகத்தான் மருதனார்மடத்தில் ரூ சுந்தர ஆஞ்சனேயர் ஆலயத்தை ஸ்தாபித்து ஆதீனகர்த்தாவாக இருந்து திறம்பட பரிபாலித்து வருவதோடு சைவப் பணி, தமிழ்ப்பணி, சமூகப்பணி ஆகியவற்றையும் செய்து வருகின்றார். இத்தனைக்கு மத்தியிலும் குருக்கள் அவர்கள் தன்னை உயர்வடையச் செய்த உசன் கந்தகவாமி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பளை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஆகியவற்றையும் குறிப்பாக அமரர் சிவத்தமிழ்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களையும் நினைவுகூராத நாட்களே இல்லையென்று கூறலாம். சுந்தரேஸ்வர குருக்கள் அவர்களின் உயர்வுக்கு இவர்தம் பாரியார் ரூமதி சுந்தர மகேஸ்வரி அம்மா உற்ற துணையாக இருக்கின்றார்.

மேற்படி ஒவ்வொரு தம அப்த பூர்த்தி சாந்தி விழா சிறப்புற நடக்கவும், தம்பதிகளுக்கு நீண்ட ஆயுளை வேண்டியும் தொடர்ந்து உயர்வுகள் பெறவும் எல்லாம் வல்ல முகமாலை பெரியதம்பிரானையும் பரிவார மூர்த்திகளையும் வணங்குகின்றேன்.

திரு.க.யேரம்பலம் (குர்மகர்த்தா)

தூதமாரி
பா. நிதிமானந்தன்
கமாதா டி. பிளாஸ்

பா. நிதிமான
கா. பாலகிருஷ்ணன்

பா. நிதிமான
போ. ஸ. கம்பரமண்ணம்

*Prashastri
N. Nithimanthan
Chariot of the Divine*

பா. நிதிமான
கா. வெங்கடசுவரன்

பா. நிதிமான
பா. ஸ. பாலகிருஷ்ணன்

ஸ்ரீ சாயி துர்க்காதேவி ஆலயம்,
கா. கா. கா. கா. கா. கா.
கா. கா. கா. கா. கா. கா.

..... 20

வாட்டுத்துறை

நீர் வளமும், நிலவளமும் நிறைந்த ஈழமணித் திருநாட்டில் யாழ்ப்பாண உசன்பதியிற் பிறந்து அந்தனர் களுக்குரிய கல்வி, கேள்விகளில் ஈடுபட்டு நற்குருவாக உயர்ந்து நிற்பவர் சிவஹீ.இ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் ஆவார். தெல்லிபழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயக் குருக்களாய், மருதனார்மட ஆஞ்சநேயர் ஆலய ஸ்தாபகராய், பக்த சிரோன்மணியாய், நற்குருக்களாய்த் திகழ்பவர்.

கொக்குவில் பதியில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ சாயி துர்க்காதேவி ஆலயத்தில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகள் நற்பணி புரிந்து வருகின்றார். அருளங்கு தோற்றமும், அன்புரு பேச்சும், நற்செய்கையும் உள்ளார் எம் குருக்கள். ஆலய மஹோற்சவம் மற்றும் ஏனைய கிரியைகளைச் சிறப்பாக பக்தி மணங் கமழு நடாத்தி நிற்பவர். அன்பு, அருள், ஆசாரம், ஒழுக்கம் என சித்தியார் உரைக்கும் பதினாறு ஒழுக்கங்களின் அறிவுருவனராய் வாழ்பவர். அவர்களுக்கு அகவை அறுபது, வைரவிழாக் கொண்டாடும் எங்கள் குருக்கள் மேலும் மேலும் நிறை செல்வம் பெற்று நீண்ட, நோயற்ற வாழ்வு பெற்று சமயப்பணி புரிய எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ சாயிதுர்க்காதேவி அன்னையை வேண்டி வாழ்த்து கின்றேன்.

நா. நிதிமானந்தன்
தலைவர்,

ஸ்ரீ சுந்தர பஞ்சமுக ஆஞ்சனேயர் மகா கும்பாமிஷேகம்

உசன் கந்தசுவாமி கோவில் ஸ்கந்தஹோம யெருவிழா - 2010

சிவத்தமிழ் செல்வி
தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியின்
அற்கொடை நிகழ்வில்

தூர்க்கை அம்மன் ஆஸ்யத்தில்
கேதாரவெளரி நோன்பு
புஜையின் யோது

தூர்க்கை அம்மன் ஆஸ்யத்தில்
புராணிகஞ்சு ஆசி வழங்கும்
யிரதமகுரு

பிரம்மஶுநி கீ.சுந்தரேஸ்வரக் குருக்கள் தம்பதிகளின் ஷஷ்டி தட அஞ்ச பூர்த்தி சாந்தி விழா சிறப்பு டெலர்

விநாயகர் வணக்கம்
விக்கினங்கள் போக்கி வினையாவும் நீக்கி
எமையாளும் சிவஞானக் குஞ்சரனே பேரன்பர்
சுந்தரனார் சஷ்டிஅப்தப் பெருவிழா
மங்களமாய் அருள்மயமாய் சிறப்பாக நிறைவேறவை.

பெருமைக்கும், அருமைக்கும் பேரருட்கும், உரித்தான எங்கள் பிரம்மஶுநி சுந்தரேஸ்வரக் குருக்களின் ஷஷ்டி அப்த பூர்த்தியின் நிறைவின் நினைவாக, ஸுந் தர ஆஞ்சநேயரது ஆசியோடும், அம்பிகையின் அருளோடும் அவரது வாழ்வின் சிறப்பு அம்சங்களை சிந்தித்து அவரையும் குடும்பத்தையும் மனமார மனமுருகி வாழ்த்தி வணங்கி உய்வோமாக.

அகவல்நடை வாழ்த்து

தொங்கம் பொழிலொடு மாந்தோப்பு
தேவதருக்களும் சிறப்பாக
சாலி நெல்வயல் அணிசேர்க்க
அறநெறி முறைவாழ் பெரியோர்கள்
கல்வியில் சிறந்த கற்றோர்கள்
பக்தியில் சிறந்த அருளாளர்

மனமது உருகிக் கையெடுக்கும்
அருள்வேல் விளங்கும் உசன் பதியின்
முழுமுதற் குருவாய் விளங்கி நின்ற
இரத்தினசபாபதி ஜயாவும்
அருள்நிறை சங்கரி அம்மாவும்
முன்செய்த புண்ணிய வசத்தாலே

தெய்வீகம் கொண்ட சுந்தரனார்
 தெய்வீகம் உலகில் விளங்க வைக்க
 அருளாவதாரம் செய்து நின்றார்
 அவதாரம் செய்த தவமகற்கு
 சுந்தரேஸ்வரன் என்னும் திருநாமம்
 கூட்டினர் அந்த ஆன்றோர்கள்.

வேலவன் அருளோடு ஆசிசேர
 சுந்தரர் சாலி நெற்பயில்போல்
 வளர்ந்து வருகிற காலத்திலே
 கல்வியில் சிறந்து விளங்க வைக்க
 கலைமகள் தன்னை மணம் செய்து
 அருள்ஞான மழுலை தனைப்பெற்று
 சிறப்பாக அருள்சேர விளங்கி நிற்க.

அழகான சுந்தரச் சிறுவனுக்கு
 பூநால் சடங்கும் சிறப்பாகி
 வேதங்கள் பயின்று உயர்வான
 வேதியச் சிறுவனாய் அருளோடு
 ஆசாரம் பேணி வளர் பிறைபோல்
 நாளோரு வண்ணமாய் வளர்ச்சி கொண்டு
 பூரணை நிலவாய் ஒளி பரப்பி
 உசன் பெரும்பதி வாழ் முருகனுக்கு
 பூசையும் செய்து மகிழ்ந்து நின்றார்.

சுந்தரர் அருட்பெரும் சிறப்பதனை
 உத்தமர் மூலம் அறிந்து கொண்ட
 வண்ணைப் பெருங்கோயில் நிர்வாகம்
 வலிந்து பூசகராக்கிக் கொள்ள
 விரும்பொடு பெரும் பூசைப்பணியேற்று
 அன்பொடு பண்பாய் அடக்கமுடன்
 மனமார மனமுருகிப் பூசை செய்ய
 கண்டிடும் அனைவரும் மனங்களிர்ந்து
 அருளாசி கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

சிறப்பான குருவாய் முழுமைபெற
 இல்லறம் வேண்டி இனிதாக
 நல்லாள் அணங்கைக் கைப்பிழத்து
 மங்கள மணாளன் ஆனார்கள்.

இவ்வாறு இல்லறம் சிறப்பாக
 நலமாக நடந்து வருநாளில்
 தெல்லி நகரின் தேவி தூர்க்கை
 குடமுழுக்கதனில் கலந்துகொள்ள
 அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்திடவே
 சுந்தரக் குருக்களும் சிறப்பாக
 அருட்பணி தன்னை ஆற்றி நின்றார்
 ஜயாவின் அருட்செயல்தனைக் கண்டு
 தங்கம்மைத் தாயவள் மனம் விரும்பி
 தூர்க்கையின் குருவாய் நியமிக்க
 தெய்வீகம் கொண்ட குருநாதன்
 விருப்புடன் சிறப்பாய் பணி புரிந்தார்.

சுந்தரரான சுந்தரரும் மனமது ஒன்ற மனமுருகி
 விருப்பொடு பூசை செய்யுங்கால்
 தாயவள் அருள்நிலை சிறப்பாகி
 பேர்புகழ் எங்கும் பரவியது
 ஆனந்தம் பொங்கி எழுந்ததுவே.

கோயிற் கருமங்கள் அருள்சேர
 திருப்பணி அருட்பணி எல்லாமே
 அருட் சிறப்பாகி நிறைவாகி
 மகளிர் இல்லமொடு இந்துமன்றம்
 என்று எல்லாம் வளர்ச்சி காண
 கோபுரமாகி தூர்க்கையவள்
 மலை விளக்காகிக் காட்சி தந்து
 புண்ணிய தீர்த்தமாகி வந்து
 பண்ணிய பாவங்கள் தீர்ப்பவளாய்

4

தூர்க்கையின் அருட்பெருஞ் சிறப்பாலே
தூர்க்காபுரமும் மலர்ந்துதையா.

செவ்வாய்க்கிழமை என்றாலே
அருட்பெருஞ்சிறப்பு தூர்க்கையிடம்
வருகின்ற அனைவரும் மனங்குளிர
தூர்க்கையை அன்போடு பணிவதுபோல
குருநாதன் தன்னையும் பணிந்தார்கள்.

இவ்வாறு ஆனந்தமயமாக
தூர்க்காபுரத்திலே குருநாதன்
மனை மக்களோடு நிறைவாக
சிறப்பாக வாழ்ந்த காலத்தில்
பூர்வீக, புண்ணிய வசத்தாலே
முன்னோர்கள் செய்த வழிபாட்டால்
அஞ்சனை மைந்தன் பக்தியது
அரும்பாகி மலராய் மலர்ந்ததையா
அகத்திலே அனுமனை நினைந்து தொழு
குருநாதன் நெஞ்சமே கோயிலாக
அனுமன் உறைந்திடக் குருநாதன்
தன்நிலை மறந்து வாழுங்கால்.

காலமும் கனிந்து வந்திடவே
காலத்தின் தேவை நிறைவு பெற
சுந்தர அனுமன் உறைவதற்கு
சிறப்பான கோயில் அமைப்பதற்கு
குருநாதன் மனதிலே நினைவு கொள்ள
தாயவள் தூர்க்கையின் அருள்சேர
அனுமனின் ஆசியும் கைக்கூட
மருதனார் மடவெளி தன்னிலையா
கலைக்கோயில் அமைய இடம் கிடைக்க
இடமது கிடைத்த மறுகணமே
அளவையூர் சஞ்சீவி வினாசித்தம்பி

தாய் தன்னை வேண்டி அருளாலே
 அனுமந்தன் கோயில் அமைவிடத்தை
 சிறப்பாக வகுத்துக் கொடுத்திடவே
 ஊர்மக்கள் அன்பர்கள் ஆதரவும்
 உலகத்தின் மைந்தர்கள் துணையோடும்
 மருதனார்மடத்திலே கலைக்கோயில்
 அருட்சிறப்பாக அமைந்ததையா.

சிறப்பான கலைக்கோயில் குடமுழுக்கு
 2001லே நடந்தேற அனுமனின் அருளும் வளர்ந்துவர
 அடியவர் கூட்டம் பெருகியது
 ஜயாவின் அன்பும் ஆதரவும்
 அருட்சிறப்பான பூசையுமே
 சுந்தர அனுமனின் கலைக்கோயில்
 மலை விளக்காகக் காரணமே.

குருநாதன் பக்திச் சிறப்பாலும்
 தவிப்பான அடியவர் நினைவாலும்
 நாளொரு வண்ணமாய் அனுமந்தன்
 கோயில் அருளர்நிலை சிறப்பாக
 அடியவர் கூட்டம் பெருகியது.

சனிதொறும் சிறப்பான அபிசேகம்
 வியாழனில் சிறப்பான பெரும்பூசை
 நேர்த்திக் கடனாய் அபிசேகம்
 இலட்சார் சனையும் சிறப்பாக
 மூலத்திருநாள் கொண்டாட்டம்
 இராமநவமி வழிபாடு
 திருவிளக்குப் பூசை நிறைவாக
 எல்லாம் சிறப்பாய் நடந்துவர

அனுமந்தன் வாயில் முன்னாலே
 கோபுரம் மலைபோல் எழுந்ததையா

கோபுர மேலே அனுமந்தன்
கதமேந்திக் காவல் செய்திடவே
மலை விளக்கானது அனுமந்தன்.

சுவிஸ் அன்பர் ஆதரவு
சிறப்பாய் வளர்ச்சி கொண்டதனால்
அன்னதானப் பணி சிறுக்க
அடியவர் கூட்டம் பெருகியது
அடியவர் அமர்ந்து அழுதுண்ண
மாடி மடமும் அமைந்ததையா.

எல்லாக் சிறப்பும் இருந்தாலும்
வீதி சுற்றி வழிபடற்கு
நடையது இருந்த வேளளயிலே
அடியவர் அனுமனை நினைந்து தொழு

தடை நீங்கக் காணி கிடைத்ததையா
இலட்சார்ச்சனையின் காலத்திலே
பஞ்சமுகற்கு அர்ச்சனையை
மானசீகமாகவே செய்துவந்த
பஞ்சமுகம் எம்மிடத்தில்
அவதாரமாகி முன்வந்தார்
பஞ்சமுகரின் வழிபாடு
சிறப்பாய் உயர்வாய் அமைந்திடவே.

தேரேற அடியவர் மனம் நினைக்க
சித்திரத்தேரும் அமைந்ததையா
அடியவர் அன்பும் ஆதரவும்
ஜயாவின் பெரும்பக்திச் சிறப்பாலும்
அர்ச்சனைக் காலம் உற்சவமாய்
முலத்தின் முதன்நாள் தேரேறி
முலநாளைத் தீர்த்தமாக்கி
திரவிய அபிசேகம் சிறப்பாக

பொங்கல் மடையே அழுதாக
அருள்மியமாகவே மூலநாள்
இந்திர விழாவாய் மாறியது.

அழுமந்தன் கோயில் நிகழ்வெல்லாம்
பேஞ்சு அடியவர் ஒருவராலே
பாடவாகப் பதிவாகி அருட்சிறப்போடு
நூல் வடிவில் அருளது பரப்பி நிற்குதையா
எல்லாம் சிறப்பாய் நிறைவாக
ஆண்டும் பன்னிரண்டானதையா
குடமுக்குக் காலமும் வந்ததையா.

குடமுக்கின் முன்னாக குருநாதன்
விண்ணுயர் கோல விஸ்வரூபம்
அமைத்திட மனமது நினைந்திடவே
அனுமனருளால் கருமமெல்லாம்
அருட்சிறப்பாகி நலமாக
குடமுக்கெல்லாம் நடந்ததையா.

எல்லாக் கருமமும் சிறப்பாகி
முஷந்திட்ட வேளையில்
சுற்று மதில்களும் நிறைவாகி
கோயில் சிறப்பாய் விளாங்குவதை
காணக் கண்கள் குளிருதையா
நினைக்க மனமும் உருகுதையா
இத்தனை செயலும் யாராலே
நடந்தது என்று நாம் கேட்டால்
இத்தனை செயற்கும் காரணமாய்
நின்றவர் ளங்கள் சுந்தரரே
சுந்தரர் கோலம் தனி அழகு
சுந்தரர் செயலும் தனிச்சிறப்பு
அன்பாய்ப் பண்பாய் அனைவரையும்
மதிக்கின்ற பெரும்பண்பு கொண்டவராய்

மனமொன்றப் பூசை வழிபாடு
 அனைத்தையும் சிறப்பாய்ச் செய்தின்று
 எங்களை வாழ வைத்திட்ட
 தவத்திருத் தெய்வம் சுந்தரரே
 சுந்தரர் வாழ்வு சிறந்தோங்க
 சுந்தர அனுமனை வேண்டிடுவோம்.

மங்களம் பொங்கி நிறைவாக
 சஷ்டியப்த பூர்த்தி நிறைவாகி
 பல்லாண்டு பல்லாண்டு குருநாதன்
 பதினாறு பேறும் பெற்று நின்று
 தம்பதியாகச் சிறப்பாக
 மக்கள் மருமக்கள் தம்மோடும்
 பேரமக்கள் தம்மோடும்
 பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழ்க என்று
 பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்திடுவோம்.

சுந்தரேஸ்வரர் குருக்கள் ஜியாவும் அம்யாவும் ரின்களைகளும் மருமக்களும்
 பேரஸ்ஸின்களைகளும் சுகோதர சுகோதரிமாரும் உற்றார். உறவினரும்
 மங்களரமாய் வாழ்க வளர்க வாழ்கவே.

ஸபம்.

திரு.வ.சிவநேசன் (ஆசிரியர்)
 ஆஞ்சநேயர் அழயவன்
 உடுவில்.

ஈ

கணபதி துணை

കീർത്തനങ്ങൾ

உசன் பதி வடிவேற் சுந்தரனே
உஞ்சன் தவமகன் சுந்தரனின்

ଓଡ଼ିଆ

சஷ்டியப்த பூர்த்திப் பெருவிழாவை
இந்திர விழாப் போல் அமைய வைப்பாய்

స్వరూపం

சுந்தரர் வாழ்விலே செய்ததெல்லாம்
உன்தன் அருளால் நடந்ததையா
வண்ணார்பண்ணைச் சிவனாரின்
அருளாசி உயர்வைக் கொடுத்ததையா.

உச்சப்தி வடிவேற் சுந்தரனே
உஞ்சன் தவமகன் சுந்தரனே

அருட்கோலச் சிறப்பின் கவர்ச்சியினால்
தங்கம்மைத் தாயவள் மனம் விரும்பி
தூர்க்கை அம்மன் கோயிலுக்கு
முதற் குருவாக அமர்த்திடவே
உசன் பதி வழிவேற் சுந்தரனே
உன்தன் தவமகன் சுந்தரனே.

நாளொரு வண்ணமாய் அருள் சிறந்து
 தூர்க்கையின் அருளுற்றும் சிறந்ததையா
 சகல துறையிலும் தூர்க்கைத் தாய்
 பேராய்ப் புகழாய் ஆட்சி செய்தாள்
உசன் பதி வழவேற் சுந்தரனே
உஞ்சன் தவமகன் சுந்தரனே.

தங்கம்மைத் தாயவள் மனம் விரும்பும்
 சற்குருவாகிப் பணி செய்து
 அன்புள்ளாங் கொண்ட அடியவரின்
 ஆதரவெல்லாம் பெற்று நின்றாய்
உசன் பதி வழவேற் சுந்தரனே
உன்தன் தவமகன் சுந்தரனே.

அவதாரத் தாயாம் தங்கம்மை
 வாழ்ந்திட்ட காலம் பொற்காலம்
 பொற்காலம் சிறப்பாய் உயர்வாக
 துணைநின்ற குருவேநீ வாழ்க.

உசன் பதி வழவேற் சுந்தரனே
உன்தன் தவமகன் சுந்தரனே
 சஷ்டியப்த பூர்த்தி பெருவிழாவை
 இந்திர விழாப்போல் அமைய வைப்பாய்.

கீர்த்தனை பஸ்லவி
 அஞ்சனை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

அனுபஸ்லவி
 சுந்தர அனுமன் கோயில் கொள்ளல்
 இடம் தேடிக் கொடுத்த நாயகமே.

சுரணம்
 அனுமனின் வழிபாடு எம்மண்ணில்
 பரவிடக் காலான சுந்தரனார்
 அயராத உள்ளத் தவிப்பாலே
 அழகான கலைக்கோயில் அமைய வைத்தார்
 அஞ்சனை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

கோபுரதரிசனம் காண்பதற்கும்
 பஞ்சமுகன் அருள் பெறுவதற்கும்
 தேரேறும் காட்சியால் மனங்குளிர
 அன்புடன் அமுதுண்ண மடமலைத்தார்
 அஞ்சலை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

வழிபட வருவோர் மனங்குளிர
 அன்பாய்ப் பண்பாய்ப் பழகி என்றும்
 அனுமந்தன் கோயிற் கருமலைல்லாம்
 அருட்சிறப்பாக நிறைவேற்றும்
 அஞ்சலை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

விஸ்வரூபம் விண்ணுயர மண்ணவர் துன்பம் ஒழிவதற்கு
 வழிவகை செய்த எம்குருவே
 தங்களின் மங்களம் பெருவிழாவால்
 எங்கணும் மங்களம் பொங்கிடவே
 அஞ்சலை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

அனுமனைப் போலே அவதாரம்
 தங்களின் வாழ்வே அவதாரம்
 தங்களின் நிலையை உலகறியும்
 சஷ்டியப்த பூர்த்தியும் ஒளிபரப்பும்
 அஞ்சலை தவமகன் மனம் விரும்பி
 ஆண்டருள் புரிந்த சுந்தரனே.

சுந்தர அனுமன் கோயில் கொள்ள¹
 இடந்தேஷ்க கொடுத்த நாயகனே.

சுபந்!

ஆக்கம் : திரு.வ.சிவநேசன் (ஆசிரியர்)
 அஞ்சநேயர் அடியவன்
 உ.குவில்.

ஷஷ்யத தீப்தி பூர்த்தி சிறப்பு வெள்மீடு

11

**விழா நாயகன் அவர்களுக்கு
தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தால்
வழங்கப்பட்ட**

சிறப்பு ஏகாவை

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் பிரதமகுருவாகக் கடந்த பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அருட்பணி ஆற்றிவரும் பெருமைக்குரியவர். இவர் பயபக்தியினாலும் அம்பாளிடத்தில் வைத்திருக்கும் அயரா அன்பினாலும் இங்கு வரும் பக்தர்களின் பெருவணக்கத்துக்கு உரியவராக விளங்குகின்றார். உசன் கந்தசவாமி கோயில் பூசகராக விளங்கிய சிவஹ்ரீ இரத்தின சபாபதி ஐயா அவர்களுக்கும் அவர்களின் தர்மபத்தினி சங்கரி அம்மாள் அவர்களுக்கும் 16.11.1953 ஆம் ஆண்டு உசன் பதியில் பிறந்தார். ஒன்பதாம் வயதில் உபநயனத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட இவர் வியாகரண சிரோன்மணி சீதாராம சாஸ்திரிகளிடம் பாடங் கேட்ட புண்ணியம் பெற்றவர். மேலும் பிரம்மஹ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளிடமும், பிரம்மஹ்ரீ பஞ்சாட்சர சர்மா அவர்களிடமும் குருகுலக் கல்வியைச் சிறப்பாகக் கற்றுக்கொண்டார். இளம் பராயத்திலேயே உசன் கந்தனுக்கு நித்திய, கருமித்திய பூசைகளுக்கு அனுக்கத் தொண்டராக விளங்கியமையால் ஆலயக் கிரியைகளில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது.

1972ஆம் ஆண்டு சிவாச்சாரிய அபிஷேகம் பெற்றுக்கொண்ட பொழுது வாமதேவ சிவாச்சாரியார் என்னும் தீசா நாமத்தை உரித்தாக்கிக் கொண்டார். உசன் கந்தசவாமி கோவில் கும்பாபிஷேக விழாவில் கிரியாமணி என்னும் கெளரவப்பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 1979ஆம் ஆண்டு வண்ணார்பண்ணை வைத்தில்வரப் பெருமானுக்கு நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தில் பெரும் பங்குகொண்டு சிறப்பித்த பெருமை இவருக்குண்டு. குருகுல உபாத்தியார் பிரம்மஹ்ரீ வில்வநாராயணர், சிவஹ்ரீ தா.மகாதேவாக் குருக்கள் ஆகியோரின் அனுசரணையுடன் கிரியைகளைத் திறம்பட நடாத்துகிறார்.

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் 17.04.1981இல் மகா கும்பாபிஷேக விழாவில் பெரும் பங்கெடுத்துச் சிறப்பித்ததோடு அன்று தொடக்கம் இன்று வரை இத் தேவஸ்தானத்திலேயே தொடர்ந்து அருட்பணியாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒன்றிய அப்பு பூந்தீ சிறப்பு வெளியீடு —————— 12

இந்த மண்ணை விட்டு ஓடிச் செல்லாது அம்பாளின் அருளை முன்னிட்டு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் அமைந்துள்ள அந்தணர் விடுதியிலே தாழும் தமது குடும்பமும் தங்கி யிருந்து அதிகாலைப் பூசை தொடக்கம் அர்த்தசாமப் பூசை வரை பூசை ஒழுங்குகளைக் கவனித்து வருவது மிகவும் போற்றுதற்குரிய நிகழ்ச்சியாகும். இத்தனைக்கும் இவர் தம் வாழ்க்கைத் துணைவி திருமதி.மகேஸ்வரி அம்மா அவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்பு பாராட்டுதற்குரியது. மூன்று பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையான குருக்கள் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு பல்லாண்டு காலம் அருட்பணி ஆற்றி சிவநெறியும் திருக்கோயில் நெறியும் ஒங்கி உயர வழிகாட்ட வேண்டுமென்று அம்பாளை வேண்டுகிறோம்.

இவர்களுக்கு இவ்வாண்டு சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்களின் பிறந்தநாள் அறநிதிய அறக்கொடைகளிலிருந்து கெளரவ பதக்கம் வழங்கி வாழ்த்தி நீண்டகாலம் ஆரோக்கி யத்துடன் வாழ எல்லாம் வல்ல தூர்க்காதேவியைப் பிரார்த்தித்து அமைகின்றோம்.

நெந்து சமய நடைமுறையில் விரதங்கள் பண்டிகைகள் - ஓர் அறிமுகம்

சடையுடை வழிபாடு

சமயம் மனித வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பினைந்ததொன்று. எல்லாச் சமூகங்களும் தங்கள் பண்பாடு, கலாசாரம், பாரம்பரியங்களுக்குக்கேற்ப வேறுபட்ட சமயக் கொள்கைகளை உருவாக்கியும், பின்பற்றியும் வருகின்றன. நம்பிக்கை சமயத்தின் அடிப்படை அம்சமாகும். பண்டைய சமுதாய வாழ்வில் இயற்கை பற்றியதும் சமயம் பற்றியதுமான மனிதனின் விளக்கத்தின் ஒரு வகையாக சமயம் விளங்குகின்றது. பொதுவாக சமயம் என்ற சொல் அதன் கருத்தில் மூவகை அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவை பின்வருமாறு,

01. உலக நோக்கு

உலகம் பற்றியும், மனிதன் பற்றியும், உலகத்தில் மனிதன் பங்குபற்றியதுமான விளக்கங்களைச் சமயநோக்கு நிலையில் நின்று தருவது.

02. உளச்சார்பு நிலை

தனிமனிதர்களது உளம், அதன் இயல்பு, அதன் பண்பு, மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவுமுறைகள், மனிதனுக்கும், இறைவனுக்குமிடையிலான உறவுமுறைகள்.

03. வழிபாட்டு முறைகள்

மனிதன் தான் ஏற்றுக்கொண்ட சமய நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையிற் செய்யப்படும் கிரியை முறைகள்.

மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை நோக்கின் சமயத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்பாடே வழிபாட்டு முறைகள் எனலாம். சமயம் மனித வாழ்வில் இன்றிமையாத இடத்தைப்பெற்று வந்துள்ளமையை சமய வரலாறுகள் மூலமும், மாணிடவியல் மூலமும், ஆய்வுகள் மூலமும் அறியக்கிடகின்றன. சமயம் மனித வாழ்வாகவும், அவனது ஆன்மாவுக்கு ஒளி கொடுப்பதாகவும், பாதைக்கு விளக்காகவும் அறிஞர்களாற் சுட்டப்படுகின்றது. சமயம் ஒவ்வொருவரும் தாமாக அங்கீகரித்துக்கொள்ள வேண்டியது. இதனை நாம் ஒருவர் மீது தினித்துவிட முடியாது. ஒருவர் தானும் சமயத்தை அங்கீகரித்துக்

கொள்வதாலேயே எவ்வித கண்காணிப்புமின்றி கடைப்பிழக்கின்றார். மக்களின் ஆளுமையைச் சீர்திருத்திடவும், பண்பாட்டைப் பேணிக் காக்கவும், வாழ்வில் பற்று ஏற்படவும் சமயம் தேவைப்படுகின்றது. இந்நெறிமுறைகள் தான் ஒரு சமயத்தவனின் மனச்சாட்சியின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடுவன.

பல சமயங்கள் இருப்பினும் அவைகளில் வேறுபாடு இருப்பினும் அவை ஆன்மீக ஈடோற்றுத்துக்கான ஒரு பொதுவான குறிக்கோளையே கொண்டுள்ளன. அத்தோடு தொண்டு மனப்பான்மை, தன்னலமின்மை, நன்னடத்தை, சீரிய குறிக்கோள் போன்ற நற்சிந்தனைகள் வளர சமயங்கள் வாய்ப்பளிக்கின்றன. இச்சமயங்களின் சின்னமான கோயில்களில் கலை நுணுக்கம் மிகுந்த சிற்பங்களைக் காணும்போது ஏற்படும் உணர்ச்சியும், மன நிறைவும் ஒருவனது மனதை இறைசிந்தனைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

சமயம் என்றால் என்ன? என்ற ஒரு வினா எழுப்பப்பட்டால் அதற்குப் பல அறிஞர்கள் வெவ்வேறு விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளனர். இதில் யுங்கு (Jung) எனும் அறிஞர் சமயம் என்றால் என்ன என்பதற்கு : -

“ஒருவர் தாம் குற்ற உணர்விலிருந்து மீளமுயற்சி செய்யும் செய்கையே சமயம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்”

மேலும் மற்றோர் அறிஞர் குறிப்பிடுகையில் :-

“சமயம் என்பது சில குறிக்கோள்கள் மதிப்புக்கள் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ப வாழ்தலைக் குறிக்கும் என்கிறார்”.

சமயம் இந்த உலகில் மனிதன் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக ஆக்கிக் கொள்ளவே விரதங்களையும், பண்டிகைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. எல்லாச் சமயங்களும் இறுதியாகக் கடவுளை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைவதைக் கூறுகின்றன. கடவுளின் திருவடிகளை சுதா நினைக்கவே வருடம்தோறும் விரதங்கள், பண்டிகைகள் சமயத்தின் பெயரால் ஏற்பட்டன.

* எனவே உலகில் மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரையும் வாழ்வாங்கு வாழ வைப்பது சமயத்தின் வழியாகப் பிறந்த வழிபாடு ஆகும்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழி இங்கு நோக்கத்தக்கது. இந்த வகையில் தர்மங்களையெல்லாம் ஓர் ஒழுங்குமுறையாகக் கடைப்பிடித்து பேரின்பப் பெருவாழ்வு வாழ வைப்பது சமயத்தின் பாற்பட்ட பண்டிகைகளும், விரதங்களும் ஆகும்.

சனாதனதர்மம் என்று சொல்லப்படும் இந்துமதத்தில் வழிபாட்டு முறைகள் பல உள். அறிவுவளர்ச்சி பெற்ற மனிதனும், அறிவுநிலையில் சாதரணமாக உள்ள மனிதனும் வழிபாடக் கூடிய அவ்வால் பிராந்திய, பிரதேச, சூழலுக்கு, கால, தேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப பல்வேறு வகைப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகள் காணப்படுகின்றன. அதாவது மனிதனின் மனோநிலை வளர்ச்சியைக் கொண்டும் வழிபாடுகள் பல்வேறு வகைப்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. வழிபாடு என்றால் வழி + படுதல் அதாவது இறைவழிப்படுதல் எனப் பொருள்படும். அவரவரும் தன் உடல், மன, சுவாத்தியத்துக்கேற்ற முறையில் பல வழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை இந்துமதம் ஆத்மார்த்த, பரார்த்த வழிபாடு என இருவகையாகக் கூறுகின்றது.

01. ஆத்மார்த்த வழியாடு

இதில் குழந்தை பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை செய்யப்படும் வழிபாடுகள் அடங்கும். (பூர்வக் கிரியைகள்)

02. பரார்த்த வழியாடு

ஒருவன் இறந்த பின் செய்யப்படும் வழிபாடு (அபரக்கிரியைகள்)

எல்லா மக்களின் நன்மை கருதிச் செய்யப்படுவது ஆலயக் கிரியைகள் ஆகும். மேலே கூறப்பட்ட இருவகை வழிபாட்டிலும் எத்தனையோ வழிபாட்டு நடைமுறைகள் உள். இவற்றுள் விரதங்களும், விழாக்களும், பண்டிகைகளும் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இங்கு விழாக்கள் என்பது சடங்குகளின் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு வடிவம். அது நெகிழ்ச்சியற்றது. தொன்றுதொட்டு வரும் வழமைகள் சடங்குகள் எனலாம். இது மரபு சார்ந்தது, நெகிழ்ச்சி அடையக்கூடியது, பண்டிகைகள் அடுத்தபடி நிலையில் அமைவது, சடங்குகளுக்கும், விழாக்களுக்கும் இடைப்பட்டது பண்டிகைகள் ஆகும். அதில் மரபினையும், நெகிழ்ச்சித் தன்மையையும், கிரியைகளையும் காணலாம்.

சடங்குகள், விரதங்கள், விழாக்கள், பண்டிகைகள் தோன்றுவதற்குப் புராணபழ மரபுக் கதைகள், உள்ளூர் மரபுக் கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள், முதலானவை அடிப்படையாக அமைகின்றன என மைற்றா லெஜன்ட் (MYTA LEGEND) எனும் நூலில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. நம் முன்னோர்களாகிய சான்றோர்கள் நம் வாழ்க்கைப்பயணம் ஒழுக்கப் பாதையில் செல்ல வேண்டுமென எண்ணி எமக்கு வகுத்த பாதைகளே விரதங்கள், பண்டிகைகள் ஆகும்.

ஆன்டு முழுவதுமே நம் நாட்டில் விரதங்கள், விழாக்கள், பண்டிகைகள் நிரம்பியுள்ளன. ஆனால் குறிப்பிட்ட நாட்கள் இறையருள் வீழ்ச்சியடையன. எனவே அந் நாட்கள் விரத நாட்களாகவும், விழா நாட்களாகவும் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவை அகமகிழ்ச்சியையும், செய்யும் திறனையும் அளிப்பவையாகும். பண்டிகைகளும் விரதங்களும் வெறுமனே சம்பிராயத்துக்காக மட்டும் அமையாமல் ஒவ்வொன்றும் வாழ்க்கையின் தத்துவங்களைக் கொண்டுள்ளன.

இயற்கை ஒழுங்கு ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருப்பது போல மனித வாழ்க்கையும் குறித்த கட்டுப்பாட்டுக்குள் அமைய இயங்குவது நன்மை தருமெனச் சமயங்கள் யாவும் கூறுகின்றன. அந்த வகையில் விரதங்களும், பண்டிகைகளும் ஒழுக்கத்தைப் பேணும் சாதனங்களாக அமைகின்றன.

உபவாஸம் ஏன்றால் ஏன்

உபாவந்ததஸ்ய பாபேப்யோ யஸ்து வாஸோ குணை : எஹு/
உபவாஸ : ஸ விஜ்ஞேய : ஸர்வபோக விவர்ஜித ://

பாவங்கள் செய்வதையிட்டு. குணங்களோடு கூடியிருப்பதும், எல்லா சுகபோகங்களையும் விடுவதும் உபவாஸம் எனப்படும். இங்கு குணங்களாவன :-

தஜ்ஜாப்ய யஜநாப்யாஸ தத்கதா ஸ்ரவணாதய:/
உபவாஸக்ருதா மேதே குணா : ப்ரோக்தா மநீவிபி ://

மந்த்ரஜபம், பூஜை, கதாஸ்ரவணம் முதலியவை உபவாஸத்தின் குணங்கள், ஆளால், ஆகாரம் புசிக்காமலிருப்பதே உபவாஸம் என்பது வழக்கில் வந்துள்ளது. முக்கியமாக விரத தினங்களில் ஆகாரமில்லாமல் உபவாஸம் அனுஷ்டிப்பது மிகவும் சிறந்தது.

விரதங்கள், பண்டிகைகளின் யெல்பு

விரதங்கள்

இந்துக்கள் கடவுளை வழிபடுவதற்கென அமைந்துள்ள கிரியை முறைகளில் விரதக் கிரியை ஒன்றாகும். விரதம் என்ற சொல்லின் பொருள் வளர்ச்சியை குராய்ந்தால் “விரத” என்ற சொல் “ரித” என்ற வடமொழிச் சொல்லுடன் நெருங்கிய தொடர்புற்றிருப்பதை அறியலாம். ஒழுக்கநெறியை நிலை நாட்டுதல் எனும் பொருளில் ரித என்ற சொல் வேதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கார்த்தவ்ய விஷயே நியத : ஸங்கல்ப: வரதம்

அதாவது தான் செய்ய வேண்டிய விசயத்தில் உறுதியாக மனதில் தீர்மானம் செய்வதற்கே விரதம் என்று பெயர். ஆகவே விரதம் அனுட்டிக்கும் போது என்ன, என்ன செய்ய வேண்டும், எதை, எதைச் செய்யக்கூடாது என்பதை இந்துமத நூல்கள் பலவும் விரித்துக் கூறுவதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

“காப்பது விரதம்” என்பது ஒளைவ முதாட்டியின் வாக்கு. ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்குக் கொள்ள வேண்டியது, விலக்க வேண்டியது என்பவற்றை அதன் ஒழுங்குமுறைக்கேற்ப அனுட்டித்துக் காப்பதே விரதமாகும். “சைவத் திருக்கோயில் கிரியை நெறி” எனும் நூலில் தவம் மிகக் கடினமான வழிபாட்டு நடைமுறை எனவும் அதனுடைய எளிமைப்படுத்தப்பட்ட வழிவே விரதம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவற்றுக்கிடையே ஒற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும் விரதத்தைத் தவத்தின் மாற்று வடிவமாகக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் இதிகாசங்களிலும் புராணங்களிலும் தவம் பற்றிய கருத்துக்களும், விரதம் பற்றிய கருத்துக்களும் பல்வேறு இடங்களில் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விரதம் வீட்டிலிருந்தாயினும், எந்த நாட்டிலிருந்தாயினும், இல்லறத்தவராயினும், துறவறத்தவராயினும், பிரம்மச்சாரியராயினும், கண்ணிகையாயினும், குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை நோய் அற்றவர் உற்ற நிபந்தனைகளுடன் குறைவின்றி நிறைவாக அனுடிக்கக் கூடியது. உலகியல் அரங்கில் அங்கலாய்க்கின்ற குரங்கு மனம் உறுதியடைய, உள்ளம் இறைபதம் நாடி வளர, சுகல சம்பந்துக்களுடனும் இந்த மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ விரதங்கள் உதவுகின்றன.

மனதில் உறுதி வேண்டும் வாக்கினில் இனிமை வேண்டும் என்பதற்கமைய உண்மையான உறுதிகொண்டு தூய்மையான வழியில் விரதம் அனுட்டித்தால் இறையுணர்வு சிறந்து வாழ்வ சிறக்கின்றது. உலகியல் தேவைகளை நிறைவு செய்யவும் மேலான சிவானந்தப் பெருவாழ்வை அடையவும் விரதங்கள் சாதனமாக அமைவதை புராண, இதிகாசங்கள் மூலம் அறியலாம்.

சமூகத்தில் ஒழுக்கத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநிறுத்தும் சாதவீக சாதனங்களில் ஒன்றாக விரதங்கள் இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நெறிகளில் நிற்கப் பழகுவதால் சமூகத்தில் சிறந்த குடும்பத்திட்டம், பண்பாடு, உடல் ஆரோக்கியம், தூய்மை, கொடை, சுகாதாரம், எளிமை, அடக்கம் முதலான சிறந்த பண்புகள் உருவாக விரதநெறிகள் வழிகாட்டுகின்றன.

இந்துக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறையில் விரதமானது பின்னிப் பின்னாந்துள்ளது. இந்து ஒருவன் வருடம்பூராகவும் ஏதோ ஒரு விரத அனுட்டானத்தைப் பின்பற்றியே வாழுகிறான் என்பது உண்மை. இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளையுமே விரத நாளாகக் கொண்டு வாழ்வதால் அவன் எந்தத் தவறுகளையும் செய்ய இடம் இருக்காது. ஆகவே விரதி ஒருவன் சந்தியாசம் தேடிக் காட்டுக்கோ, மலைக்கோ செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இல்லற வாழ்க்கையிலிருந்தே முக்தி இன்பத்தைப் பெற விரதங்கள் சாதாரண வழிமுறைகளாக அமைகின்றன.

விரதம் எனும் சொல் கட்டளை, ஆணை, விருப்பம், ஒழுக்கம் எனப் பலவாறு பொருள்படும் என பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் குறிப்பிடுகின்றார். இக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் உருவான விரதம் நாளடைவில் வழிபடும் தனிவழியாக விளங்கலாயிற்று. தூய்மையான சூழ்நிலையில் பக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு கடைப்பிடிக்கப்படுவது விரதம். இது மனதில் கொண்ட சங்கற்பத்தின் தொடர்ச்சியாக நிகழ்வது. உணவு முதலிய இந்திரியங்களின் நுகர்ச்சியைத் துறப்பது இதன் முக்கிய அம்சமாகும். மனதைச் செம்மைப்படுத்தியவர்கள் தாம் இதைக் கடைப்பிடிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவர். இவ்விரதத்தை மேற்கொள்வதால் உடல், உள்ளம் இரண்டுமே கட்டுப்படுகின்றன. இவ்விரதங்கள் இருவகைப்படுகின்றன.

அவை

01. காமிய விரதம்
02. நிஷ்காமிய விரதம் என்பன.

காமிய விரதம் என்பது ஒரு குறிக்கோளை அவாவிச் செய்யப்படுவது. நிஷ்காமிய விரதம் என்பது ஒரு பெறுபேற்றையும் சிறிதேனும் கருதாது மேற்கொள்ளப்படுவது. புராணங்கள் விரதங்களைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுமிடத்து விரதங்களில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நியமங்கள், வழிபட வேண்டிய முறைகள், விரதங்களின் பெருமை, விரதங்களின் வரலாறு போன்றவற்றைக் கூறிச் செல்வதோடு விரதங்களின் நோக்கத்தையும், அவற்றின் பெறுபேறுகளையும் கூறிச் செல்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

விரதங்களுக்கு இன்றியமையாதது அவி. இது சம்ஸ்கிருதத்தில் “ஹவிஸ்” எனப்படும். இங்கு அவி அக்கினியிற் சொரிவதற்கென்று ஏற்பட்டதன்று. விரத காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட திருவுருவத்திலோ, பிரதிமையிலோ ஆவாகிக்கப்பட்ட தெய்வத்திற்கு நிவேதனம் செய்யவே இவ் அவி உரியது. விரதத்துக்கு வேண்டிய அவியை எவ்வாறு தயார் செய்தல் வேண்டும் என்பதையும், எவ்வகையான தானியங்கள், காய்கறிகள் வேண்டும் என்பதையும் விரத விளக்கம் கூறும் நூல்கள் வரிசையாகத் தருகின்றன.

இற்றை நாளில் விரதம் கடைப்பிடிப்போர் உருவும் அமைத்து வழிபட வசதியற்ற வர்கள். ஆகையால் உரிய நியமநிஷ்டைகளைக் கடைப்பிடித்துத் தம் விரதத்தை முடித்துக் கொள்வார். தாம் வீட்டில் நிகழ்த்த வேண்டிய பூசையினைத் ஆலயங்களுக்குச் சென்று கடைப் பிடித்து அங்கு பூசை நிகழுக்கண்டு தரிசித்துப் பின்னரே வீடு திரும்பி விரதங்களுக்குரிய உணவை உட்கொள்வார். திருக்கோவில்களுக்கும், விரதங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

இந்துக்களின் விரதங்களை நோக்கும்போது மிகவும் தூய்மையானதாகவும், நுட்பமானதாகவும் காணப்படுகின்றமை உற்றுநோக்கத்தக்கது. வேறு எந்த மதத்திலும் இல்லாதவாறு தோய்ந்து, குளித்து, சுத்தமான ஆடையணிந்து விரதம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என நியதி குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் மனநிறைவு கிடைப்பதாக விரதி உணர்கிறான். அவரவர் தாம் குலத்தெய்வமாகக் கொண்டுள்ள தெய்வம் எதுவோ அத் தெய்வத்தை நினைத்து விரதத்தை மேற்கொள்வார்.

இவ்விரதங்கள்

01. வார விரதம்
02. திதி விரதம்
03. நட்சத்திர விரதம்
04. மாத விரதம்

எனப் பலவாறு இந்துக்களின் வாழ்க்கையில் கடைப்பிழக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு மனிதனானவன் ஏதோ ஒருவகையில் ஒவ்வொருநாளுமே புண்ணிய நாளாகக்கொண்டு தம் வசதிப்படி இவ்விரதங்களை மேற்கொண்டு தன் வாழ்நாளில் தர்மங்களைச் செய்து உயர்வடைகிறான். ஆன்மீக ஈடேற்றம் என்பது ஒருவனுக்குத் தன்பக்குவத்தால் ஏற்படுவது. இன்னொருவரால் அதை ஒருவனுக்கு ஏற்படுத்த முடியாது. இந்த ஆன்மீக ஈடேற்றம் பெற விரதங்கள் மிக்க உறுதுணை புரிகின்றன. விரதம் அனுட்டிப்போன் எந்த ஒரு பாவச் செயலையும் செய்யக்கூடாது. அதற்கிணாங்க விரதத்துக்காக பாவச் செயல்களைச் செய்யாது வாழும் ஒருவன் நாளடைவில் மனப்பக்குவத்தால் வாழ்நாள் முழுவதுமே பாவச் செயல்கள் எதினும் ஈடுபடாது தன்னலத்தையும், பிறர்நலத்தையும் பேணும் மேம்பட்ட மனிதனாகின்றான். இதனால் இறைநலம் கிட்டி பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறுகின்றான்.

வரத தனாஸ்கள் செய்ய வேண்டியவை

ப்ரஹ்மசர்ய மஹிம்ளா ச ஸுத்யம் ஷுமிஷ வர்ஜநம்/
வரதேஷ்வேதா நி சத்வாரி சிதிவ்யாநி நித்யாஸ: //

பிரம்மசரியம், அஹிம்லை, உண்மை, (மாமிசம் புசிப்பவர்) மாமிசம் விலக்குதல் இந்த நான்கு விஷயங்களையும் தவறாமல் கடைப்பிழக்க வேண்டும். - தேவகண்மூர்தி
ஸ்நாத்வா வரதவதா ஸாவ வரதேஷோ வரதலூர்த்தய :/
புஜ்யாஸ் ஸோவர்ணாஸ்யாத்யா : ஸோக்த்யா : வை புமிளாயிந ://

ஐபோராமஸ் ஸாமாந்யம் வரதாந்தே தாநமேவ ச/
சதுர விம்ள இத்வாதஸ வா பஞ்ச வா த்ரய ஏவ வா://
விப்ரா : புஜ்யா யதாஸோக்தி தேப்யோ தத்யாச்ச தக்ஷிணாம்://
ஸ்நாதம் செய்து, விரத ஸங்கல்பம் செய்து, அந்த அந்த விரதத்திற்குரிய தேவதையை சக்திக்குத் தக்கபடி தங்கம், வெள்ளி இவைகளால் செய்து புஜிக்க வேண்டும். தரையில் படுக்க வேண்டும். ஐபம், ஹோமம், விரதம் முடிவில் தானம் 24, 12, 5, 3 இவைகளில் ஏதாவதொரு என்னிக்கையில் பிராம்மண போஜனம் செய்வித்து அவர்களுக்குத் தக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். - அக்ஷி புராணம்

விரதங்கள்

“உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற்குரு”

என்பதற்கிணாங்க மற்றவருக்குத் தீங்கு செய்யாமல் வாழ்வதே விரதமாகும். விரதம் என்பதற்கு கட்டளை, விருப்பம், ஆணை, ஒழுக்கம், சங்கற்பம் போன்ற பொருட்களில் வரும். இத்தகைய நெறியினை மேற்கொள்ளும்போது ஒருவனிடம் அவனையும் அறியாமல் திட்சித்தம், வைராக்கியம், உறுதி, மனக்கட்டுப்பாடு யாவும் ஒருங்கே உருவாகின்றன. இவற்றின் விளைவாக வாழ்வில் ஓர் நிலையான ஒழுக்கநெறி நிலை நாட்டப்படுகின்றது. விரதம் பற்றி நாவலர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“மனிதன் எதுவித உணவுமின்றி விரத நாட்களில்
உபவாச காலங்களில் கடவுளர் நினைவிலேயே
எந்நேரமும் மூழ்கியிருப்பார்”

இந்துக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் விரதங்கள் முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கின்றது.

நாம் துன்பமின்றி இன்பமாக வாழ வேண்டுமென்றால் ஒருவருக்கும் துன்பம் செய்யாமல் வாழ வேண்டும். மனம் வாக்குக் காயங்களால் துன்பம் செய்யலாகாது. மனிதன் விடயங்களைப் பார்க்கும் போது பற்றுண்டாகின்றது. பற்றுதலால் விருப்பம் உண்டாகின்றது. விருப்பத்தால் சினம் பிறக்கின்றது. அதனால் ஒருவன் விரதத்தால் தன்புலன்களை அடக்கி வாழ இந்துசமய மக்கள் விரதங்களை தம் வாழ்க்கையின் ஓர் அங்கமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

இறவாமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் பிறவாமல் இருக்க வேண்டும். நாம் எங்கு சென்றாலும் நம் நிழல் நம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்றது. இன்னொரு நிழலுக்குச் சென்றால் நம் நிழல் நின்றுவிடும். இறைவனிடம் சரண் புகுந்தால் நம் வினைகள் எல்லாம் அகலும். இவ்வாறு இறைவனிடம் சரணடைய விரதங்களை இந்துசமய மக்கள் ஓர் எளிமையான சாதனமாகத் தம் வாழ்நாளில் மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

சிவ விரதங்கள்

சிவராத்திரி

சிவன் அருள்புரியும் விஷேட தினங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். சிவராத்திரி என்றால் அது ஓர் தவராத்திரி என்றும் கூறுவதுமுண்டு. சிவனை நினைத்து தவம் செய்வதற்கு உகந்த ராத்திரியாக இது காணப்படுகின்றது. இது சிவனுக்குரிய இரவு எனவும் பொருள்படும். இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து விண்ணுலகத்தவரும், மண்ணுலகத்தவரும் பெரும் பலன்கள் பெற்று இறைபதம் அடைந்தனர் என்பது வரலாறு.

சிவராத்திரி விரதமானது எவ்வாறு தோன்றியது என்பதற்கான வரலாற்றுக் கதைகளை நோக்குவோம்.

ஒரு தருணத்தில் உலகம் முழுவதும் இறைவனிடம் லயம் அடைந்திருந்தது. இவ்வாறு இறைவனுக்குள் அனைத்தும் ஒடுங்குவது பிரளயம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அளவற்ற கருணையுடன் அறுபத்திநான்கு கலைகளுடன் விளங்கிய அம்பிகை மீண்டும் அண்டங்கள் தோன்றி இயங்கும் பொருட்டு இறைவனை மனதிலே நிறுத்தி இடைவிடாமல் தியானம் செய்தாள். இறைவன் தன்னிடம் ஒடுங்கியிருந்த உலகங்களை மீண்டும் உண்டாக்கச் செய்து யுகச் சுழற்சியை ஏற்படுத்தினார்.

“கவாமி நான் தங்களை மனதில் தியானித்துப் போற்றிய
இந்த நேரம் சிவராத்திரி என்ற பெயர்
பெறவேண்டும் இச்சிவராத்திரி விரதத்தை
அனுட்டிப்பவருக்கு தாங்கள் எல்லா
நலன்களையும் அருள வேண்டும்.”

என்று அம்பிகை பிரார்த்தனை செய்தாள். ஈசனும் அதன்படியே அருளினார். அதன்படி உலக அன்னையாகிய அம்பிகையே சிவராத்திரி விரதத்தை முதலில் அனுட்டித்து ஈசனின் பேரன்பிற்குப் பாத்திரமானாள் என்பது வரலாறு.

மேலும் இச்சிவராத்திரி பற்றி இன்னோர் வரலாறும் காணப்படுகின்றது. முன்னொரு காலத்தில் ஓர் பிரளயம் உண்டாகி உலகம் முழுவதையும் தன்னுள் அடக்கிவிட்டது. அப்பொழுது விள்ளை மூர்த்தியானவர் ஜலத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் உலகத்தைப் பன்றி ஒண்டூர் அப்சு பூர்த்தி நிறப்பு வெள்மீடு —

23

வடிவங்கொண்டு தமது செருப்புக்களால் தாங்கி மேலே உயர்த்தி நிறுத்தி தமது உந்திக் கமலத்தில் நின்றும் பிரம்மனைத் தோற்றுவித்துப் பழையபடி படைப்புத் தொழிலில் நிறுத்தி விட்டு பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டார். பிரம்மதேவர் தாம் சிருஷ்டத் தலகத்தை நோக்கிச் செருக்குற்றார். இவ்வாறு பிரம்மாவும் விஷ்ணும் அகங்காரங் கொண்டு பெரும் சமர் விளைவித்தனர். அப்போது சர்வ வியாபராகிய சிவன் அவர்களது அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் பொருட்டு அவர்கள் முன் அக்னியாகக் காட்சி கொடுத்தார். அவ்வேளை பிரம்மதேவர் அதன் முடியைக் காணுமாறு அன்னாபம் கொண்டு மேலே பறந்தார். விஷ்ணு அதன் அடியைக் காணும் பொருட்டு பன்றி ரூபம் கொண்டு கீழே சென்றார். இதற்குள் ஒரு வருடம் முடிந்தது என்பது கதை. பின் இருவரும் முடியையும், அடியையும் காணாதவராய் இறைவனைத் துதித்து நின்றனர். அப்போது சர்வலோக நாயகனாகிய சிவன் அச்சோதியில் நின்ற லிங்கோற்பவராக அடியையும், முடியையும் காட்டாது ஒரு முக்குற்தகாலம் காட்சி கொடுத்தது.

“உங்கள் மத்தியில் யாம் எழுந்தருளிய இவ்ராத்திரி
சிவராத்திரியாம் இம்மாசி மாதத்து கிருஷ்ண
பக்ஷதூர்த்தசி திதியில் யாரேனும் நம்மைப் பூசிக்கின்
முக்திநலம் ஈவோம். பூர்வத்தில் உமாதேவியார் பூசை
செய்து வரம்பெற்ற தினமும் இ.:தே”

எனத் திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தருளினார். இச்சரித்திரத்தை கந்தபுராணம் முதலிய நூல்களும் விரித்துக் கூறுகின்றன.

“அரியும் யானுமுன் றேடுமெவ் வனற்கிரியனல கிரியே
னும்படி நின்றுதா லவ் வொளி கிளர்ந்த இரவதே
சிவ ராத்திரி யாயின திறைவற் பரவி யுயந்தன
ரன்னதோர் வைகவலிற் பலரும்”
எனக் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது.

சிவராத்திரி அனுட்டிப்போர் வசதிக்கேற்ப

01. நித்திய சிவராத்திரி
02. பக்ஷ சிவராத்திரி
03. மாத சிவராத்திரி
04. யோக சிவராத்திரி
05. மஹா சிவராத்திரி

என ஜந்து வகையில் விரதத்தை அனுட்டிப்பர். அன்றாடம் இறைவனை இரவில் வழிபட்டால் நித்திய சிவராத்திரி எனவும் கை மாத அபர பிரதமை முதல் ஒரு தினத்திலும் ஒருபொழுது உண்டு சதுர்த்தசியில் உபவாசமிருந்து அனுட்டிப்பது பக்ஷிவராத்திரி எனவும் மாசி மாத அபரபக்க சதுர்த்தசி, பங்குனி பூர்வபக்க திருத்தையையும், சித்திரை அபரபக்க அட்டமி, வைகாசி பூர்வ அட்டமி, ஆணி பூர்வச் சதுர்த்தசி, ஆடி அபரபஞ்சமி, ஆவணி பூர்வ அட்டமி, புரட்டாதி பூர்வ திரயோதசி, ஜப்பசிப் பூர்வ துவாதசி, கார்த்திகைப் பூர்வ சப்தமி, அபர அட்டமி, மார்கழி இருபக்க சதுர்ச்சதியும், கை பூர்வபக்க திருத்தையையும் மாத சிவராத்திரி எனவும் திங்கட்கிழமைகளில் (சோம வாரத்திலே) இரவும் பகலும் பூரணமாய் அமாவாசை இருப்பின் அது யோக சிவராத்திரியாம். ஓவ்வொரு வருடத்திலும் மாசி மாதத்திலே வரும் அபரபக்க சதுர்த்தசியே மஹா சிவராத்திரியுமாகும். இவ்விரதம் யாவருக்கும் பொதுவாய் உள்ளது. பிராமணாதி வர்ணத்தவருக்கும் பிரம்மச்சரிய முதலிய ஆச்சிரமத்தவருக்கும் ஸ்திரீக்ட்கும் சிக்ககளுக்கும் இவ்விரதம் அனுட்டிக்கத்தக்கது.

இந்தச் சிவராத்திரி நாளன்று அருகில் இருக்கும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் நீராடி
 “மானுடப் பிறவியடைதல் அரிது அது துக்கமுடையதும்
 சாரமற்றதும் ஆதலினால் அம்மானுடப்பிறவியை
 இவ்விரதத்தாற் பயன்படுமாறு செய்கின்றேன்”.

என நிச்சயித்துக்கொண்டு இறைவனை இதயத்தில் பதித்து இரவில் சிவ சிந்தனை யுடன் கண் விழித்திருந்து நான்கு கால வழிபாடுகள் செய்ய வேண்டும். அடுத்த நாள் அடியார்களுடன் உணவருந்தி (பாரணை செய்து) விரதத்தை நிறைவேசய்ய வேண்டும் என்பது எனிய வழிபாட்டு நடைமுறையாகும்.

சிவாலயங்களில் நடைபெறும் அபிஷேக ஆராதனைகளுக்கு ஓவ்வொருவரும் தம் வசதிப்படி பொருட்களைக் கொடுப்பது சிறந்த அறமாகும். நான்கு கால வழிபாட்டுக்கு உரிய திரவியங்கள் பின்வருமாறு.

முதலாம் காலம்

பஞ்சகவ்ய அபிஷேகம், பாயாச நிவேதனம், பொங்கல் நிவேதனம், வில்வார்ச்சன.

இரண்டாம் காலம்

பஞ்சாமிர்த அபிஷேகம், பாயாச நிவேதனம், தாமரை மலர் அர்ச்சன.

முன்றாம் காலம்

தேன் அபிஷேகம், நெய்யும், மாவும் கலந்த நிவேதனம், மூல்லை மலர் அர்ச்சனை.

நான்காம் காலம்

கரும்புச்சாறு, வெண்பொங்கல் நிவேதனம், நந்தியாவட்டை மலர் அர்ச்சனை.

வரதராசக்கவிராயர் என்பவர் தான் இயற்றிய “சிவராத்திரி புராணம்” எனும் நாலில் வேதங்களில் முதன்மையானது இறைவனுக்குக்ந்த சாமவேதம். மலைகளில் சிறந்தது மேருமலை. நதிகளில் சிறந்தது கங்கை. தேவர்களில் முதல்வன் இந்திரன். யாகங்களில் சிறந்தது அசுவமேத யாகம். பஞ்சபூதங்களில் சிறந்தது ஆகாயம். அதுபோல் விரதங்களில் சிறந்தது “மகாசிவராத்திரி விரதம்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிவபிரான் திருவருளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் சைவமக்கள் அனுட்டிக்கும் சிவவிரதங்களுள் இது முக்கியமானதாகும். இச்சிவராத்திரியானது “அரன் இரவு”, “சிவநிதி” எனப் பிறபெயர்களாலும் அழைக்கப்படும். இச் சிவராத்திரி விரதமானது இமயம் தொடக்கம் குமரி வரை பரந்துள்ள பாரதத்தில் இந்த மக்கள் வாழும் நாடுகளான தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், ஆந்திரா போன்ற இடங்களிலும் நேபாளம், மலேசியா, இலங்கை போன்ற இடங்களிலும் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. எம் நாடான இலங்கையில் தேவராப்புக்கும் பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இவ்விரதம் சிறப்பாக நோற்கப்படுகின்றது. மேலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள நயினை நாகபூசணி அம்மன் ஆலயத்தில் சிவராத்திரி தினத்தில் தீர்த்தமாடுதல் இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாலயத் தில் சிவராத்திரி தினத்தில் இரவு நான்கு கால சாமப்பூசைகள் முறையாக இடம்பெற்று அடுத்த நாள் காலை சுவாமி அந்தக் குறிப்பிட்ட கிராமம் முழுவதும் ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டு நயினை தீவுக்கடற்கரையில் தீர்த்தமாடும் மரபு இன்றுவரை காணப்படுகின்றது. இது இந்துசமய நடைமுறையில் இவ்விரதத்துக்கு உள்ள தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மகாசிவராத்திரி விரத மரபுகள், பலன்கள் என்பன பற்றிய விரிவான விளக்கத்தைப் புராணக்கதைகள் மூலம் கூறும் சமய இலக்கியங்கள் பல உண்டு. அவற்றுள் கந்தபுராணம், இலிங்கபுராணம், சிவராத்திரி புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், சிவமகா புராணம் எனும் புராண இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. மேலும் பிரமோத்திர காண்டம், வாதுளாகமம், உபாகமங்கள் என்பனவும் சிவராத்திரி பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்றன.

சோம வார விருத்த

ஒரு நாமம் ஒருஞவம் ஒன்றும் இல்லாப் பரம்பொருளுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்களைச் சாத்தி அடியவர்கள் வழிபடுகின்றார்கள். யாரும் அறியாத அந்தப் பரம்பொருள்தானே வந்து எம்மைக் காத்து ஆட்கொண்டிருஞும் தொன்மைக் கோலமாக அம்மையப்பனின் உருவமும் நாமமும் அமைந்துள்ளன.

“தோலும் துகிலுங் குழையும் சுருள் தோடும்
பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
குலமும் தொக்க வளையுமடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்தூதாய் கோத்தும்பி”

என இறைவனின் தொன்மைக் கோலத்தை மாணிக்கவாசகப் பெருமான் பாடுகின்றார். இத்தொன்மைக் கோலத்தை உணர்த்துவதே “சோம” எனும் சொல். இறைவனது எல்லையில்லாத பெருங்கருணையின் அடையாளமாக விளங்குவது இத்திருக்கோலம். “உமாசக” என்பதே “சோம” என வழங்கப்படுகின்றது. இதற்கு “உமைச்சிதன்” என்பது பொருள்.

வையமெல்லாம் நிறைந்திருக்கும் மாதா பராசக்தியைக் கைதொழுது கார்த்திகையில் இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. அம்பாள் அப்பனைத் தொழுது ஒன்றித்தகாரணத்தால் இல்லற மங்கையர் இவ்விரதம் அனுட்டிப்பது சிறப்புடையது.

கேதாரேஸ்வர விரதம்

(கேதாரகளாரி விரதம்)

“சக்தியும் சிவனும் பிரிந்தால்
ஜகத்தினில் அசைவே இல்லை”

என்பதை ஆணாகிய சிவனும் பெண்ணாகிய சக்தியும் இணைந்த அர்த்தநாரீஸ்வர வாழவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் இக் கேதாரகளாரி விரதம். புரட்டாதி மாதம் சுக்லபட்ச தசமி தொடங்கி ஜப்பசி மாத கிருஷ்ணபட்ச தீபாவளி அமாவாசை வரை இருபத்தொரு நாட்கள் பிரதி தினமும் சிவபெருமானுக்கு வில்வத்தினால் அர்ச்சனை செய்து இருபத்தொரு இழையில் ஒரு கயிறு முறுக்கி அதைத் தினம் ஒரு முடிச்சாக இருபத்தொரு நாட்கள் முடிச்சிட்டு நிறைவு நாளன்று அக்கயிற்றைக் கையில் அணிந்து விரதத்தை நிறைவு செய்ய வேண்டும்.

“அவள் தந்த ஆக்கமே இவ்வுலகம் எல்லாம்”

என்பது சைவசித்தாந்தக் கொள்கை. நமது பேச்சும், முச்சும், ஆக்கமும், ஊக்கமும், ஏற்றமும் அவளாலே வந்து அமைந்துள்ளன. அப்பனாகிய சிவனும், அம்மையாகிய சக்தியும் இறைவனின் வாழ்வமே ஆகும். அருளே உமையம்மையாகவும் அறிவே சிவமாகும் இவ்வுலகை இயக்கி நிற்கும் நிலையைச் சைவத்திருமுறைகளில் காணலாம். இதை விளக்குவதே கேதாரகளாரி விரதம்.

சிவலிங்கத்தை வைத்து வழிபடுவதே இவ்விரத நாட்களில் வழக்கமாகும். இவ்வாறு சிவலிங்கம் இல்லாதவிடத்து அம்மியையும், குழவியையும் அலங்கரித்து அம்மி மீது குழவியை நிற்கும்படி அமைத்து கேதாரீஸ்வரரை ஆவாகனம் செய்ய வேண்டும். கேதாரகளாரி விரதம் அனேக எல்லா அம்மன் ஆலயங்களிலும், சிவன் ஆலயங்களிலும் நோற்ககப்படுகின்றது. இன்று சுமங்கலிப் பெண்களைவிட கன்னிப்பெண்களே அதிகளாவு இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆனால் சுமங்கலிப் பெண்கள் தம் கணவரின் ஆயுட்காலத்தைக் கூட்ட இந்த விரதம் அனுட்டிக்கப்படுவதே வழக்கம். இருபத்தியொரு நாட்கள் இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்க முடியாதவர்கள் கேதாரகளாரி விரத தினத்தன்று 21 பழங்கள், 21 பட்சணங்கள் செய்து நெவேத்தியம் செய்வதுண்டு.

மாசி டகட்

மாசி மாதத்தில் மக நட்சத்திரத்தோடு கூடிய புண்ணியகாலம் மாசி மகம் எனப்படும். அத்தினத்தில் பெளர்ன்னமியும் கூடும்போது அதிவிசேடமாகிறது. மாசி மகத் தினத்திலே சமுத்திரஸ்நானம் செய்பவர்களின் பாசம் நீக்கி முக்திப்பேறு கிடைக்க வேண்டுமென இறைவனை வேண்ட அவ்வாறு கடவுளும் அருளினார் என்ற வரலாற்றை வியாக்கிரபாத முனிவர் இரணியவர்மச் சக்கரவர்த்திக்குக் கூறியதனால் விரதமகிமையுணர்ந்த சக்கரவர்த்தியும் இவ்விரதத்தை அனுட்டித்து சிவபிரானுக்குக் கொடியேற்றுவித்தான் எனப் புராணம் கூறுகின்றது. தர்ப்பை பூண்டும் இவ்விரதம் அனுட்டப்பதும் ஒரு வழமை. 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை இடம்பெறும். மாசி மகம் “மகாமகம்” என அழைக்கப்படும்.

திருவெள்பாவை

இறைவனே “பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுகே” எனப் பணித்தருளிய தன்மையால் திருவெம்பாவையின் நன்மையும் மேன்மையும் நமக்குத் தெளிவாகின்றது. திருவெம்பாவை விரதம் பெருநோக்குடன் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. மார்கழி திருவாதிரை நகூலத்திரத்தை அந்தமாகக் கொண்டு பத்து தினங்கள் விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதிகாலையில் (பிரம்ம முகூர்த்தம்) துயிலெழுந்து ஆலய தரிசனம் செய்து பஜனைப் பாடலும் திருப்பள்ளியழுச்சி, திருவெம்பாவை பாடல் பாடுவது மரபு வழிபாடாகும்.

ப்ரதோஷ விரத

ஒவ்வொரு மாதமும் சுக்லபக்ஷி, கிருஷ்ணபக்ஷி திரயோதசியில் பகலில் உபவாசம் இருந்து, இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயம் சென்று சோமகுத்திரப் பிரகாரம் வலம் வருதல் சிறப்புடையதாகும்.

சித்ரருப்த விரத

ஒவ்வொரு வருஷமும் சித்திரை மாதம் சித்திரை நகூலத்திரமும் பெளர்ன்னமியும் கூடிய நாளில் இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கப்பாலது. தர்மராஜன் (யமன்) சித்ரருப்தன் ஆகியோருக்கு வேண்டுதல் செய்து வழிபட ரெளரவ, மஹாரெளவ, நரகபாத போன்றவை நிவர்த்தியாகி புண்யலோகப் பேற்றை நல்கவல்லது.

விநாயகர் விரதம்

விநாயகர் சதுர்த்தி விரதம்

வருடம் ஒன்றில் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வரும் பூர்வபட்ச சதுர்த்தி, அபரபட்ச சதுர்த்தி என்பவை சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்பட்டாலும் ஆவணி மாதச் சதுர்த்தி பெருமைக் குரியது. அன்றைய தினத்திலேதான் விநாயகப் பெருமான் அவதரித்தார். இதனால்தான் இவ்விரதம் பெருமைக்குரியது.

ஆவணி மாதத்தில் சுக்கிலபட்சத்தின் நான்காவது நாளில் விநாயக சதுர்த்தி அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இவ்விரதத்தை பார்வதி, விஷ்ணு, இந்திரன், முனிவர்கள் முதலானோர் அனுஷ்டித்துப் பலபேறுகளைப் பெற்ற வரலாறுகள் விநாயக புராணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்திய நாட்டில் கர்நாடக மாநிலத்திலும், மகாராஷ்டிரத்திலும் கணேச பூஜையைப் பத்துத் தினங்கள் நடாத்தி கடைசித் தினத்தன்று ஆழப்பாடிக் கொண்டு கணபதி “பாபாவை” ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்று தண்ணீரில் கரைக்கும் வழக்கமானது இவ்விரதநாளில் காணப்படுகின்றது.

விநாயகர் ஏஷ்டி விரதம்

சதய நடசத்திரமும், ஷஷ்ஷி திதியும் கூடிய தினத்தை (கார்த்திகை அல்லது மார்கழி) மாதத்தில் பூர்த்தியாகக் கொண்டு அதற்கு முன் 21 நாட்கள் விநாயகருக்காக இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. பூர்த்தி தினத்தன்று விநாயகரை 21 பத்திர வகைகளால் அர்ச்சிப்பதும், 21 வகையான பக்ஷணங்கள், நிவேதனம் செய்வதும் சிறப்புடையதாகும்.

டாக சதுர்த்தி விரதம்

பிரதி மாதமும் பூர்வபக்ஷி சதுர்த்தி திதியில் அனுஷ்டிக்கப்படுவது. இவ்விரதத்தால் எடுத்த காரிய வெற்றியும் வாழ்வில் சுபீசமும் ஏற்படும்.

சாங்கடைறை சதுர்த்தி விரதம்

பிரதி மாதமும் அபரபக்ஷி சதுர்த்தியன்று அனுட்டிக்கப்பாலது. இவ்விரத அனுஷ்டானத்தால் சகல விக்கினங்களும் நீங்கி, தடைப்பட்ட காரியங்கள் கைகூடப் பெறலாம்.

சக்தி விரதங்கள்

நவராத்திரி

ஐப்பசி மாதத்தில் சுக்கிலபக்ஷத்தில் பிரதமை முதல் வரும் ஒன்பது தினங்கள் நவராத்திரி தினங்களாகும். தேவியின் கையில் காப்புக்கட்டி தூர்க்கை, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகிய மூவரையும் பூஜித்தல் நவராத்திரி விரதத்தின் முக்கிய அம்சமாகும்.

நவராத்திரி என்ற சொல்லுக்கு “புதிய இரவு” என்றும் “ஒன்பது இரவுகள்” என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நவராத்திரியை அம்பிகைக்கு உகந்த நாட்களாக தேவி பாகவதம், தேவி மகாத்மியம் ஆகிய நூல்களில் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போல ஒருபுறம் பரப்பிரம்மம். மறுபுறம் மகாசக்தி. ஒன்று என்பது ஆதி சக்தி. அதன் விரிவாக விளங்குவது அஷ்டசக்தி. ஆதிசக்தியும், அஷ்டசக்தியும் சேர்ந்து நவசக்தியாகின்றது.

குணங்கள் மூன்று. அவை சத்துவம், ராஜசம், தாமசம் எனப்படும். இந்த மூன்றும்,
 சத்துவத்தில், ராஜசமும், தாமசமும்
 தாமசத்தில், சத்துவமும், ராஜசமும்
 ராஜசத்தில், சத்துவமும், தாமசமும்

ஆக ஒன்பது குணங்களாகப் பிரிகின்றன. இவை அனைத்தும் சக்தியின் கூறுகளே ஆகும். சுத்தமான சாத்வீக அம்சம் மகாசரஸ்வதியாகவும், சுத்தமான ராஜசுஅம்சம் மகாலக்ஷ்மியாகவும், சுத்தமான தாமசஅம்சம் மகாகாளியாகவும் இன்னும் தேவிக்கு வேறு பல தோற்றங்கள் உண்டு எனச் சாக்த நூல்கள் கூறுகின்றன.

நவராத்திரி விழா ஒன்பது தினங்களும் தேவியைக் கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்து முதல் மூன்று இரவுகள் தூர்க்கையையும், அடுத்த மூன்று இரவுகள் மகாலக்ஷ்மியையும், நிறைவான மூன்று நாட்களும் சரஸ்வதியையும் வழிபடுதல் மரபு. வீரத்துக்குத் தாய் தூர்க்கை. அந்த வகையில் மனத்துணிவை வேண்டித் தூர்க்கையை வழிபடுகின்றோம். ஒருவன் தனக்கு எத்தகைய கஷ்டங்கள் வந்தபோதும் தன் மனச்சாட்சிக்குச் சரி என்பதை நினைநாட்டவல்ல மனவறுதி உடையவனாயின் அவனே உண்மை வீரனாவான். தீமை பயற்காமல் நன்மையே தருவதானாலும் நடுநிலைமை தவறி உண்டாகும் ஆக்கத்தை அப்பாதே கைவிடுதல் வீரம்.

“நன்றே தரினும் நடுவு இகந்தாம் ஆக்கத்தை

அன்றே ஓழியவிடல்”

ஷஷ்திம் அப்த பூர்த்தி சிறப்பு வளர்யீடு —————

என்ற கூற்று இதைப் புலப்படுத்துகின்றது. அப்படிப்பட்ட வீரத்தை அழிக்க வேண்டி இந்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் விரதம் நவராத்திரியாகும்.

மேலும் அறவழியில் தேப்பட்ட செல்வமே என்றும் எம்மத்தியில் நிலைத்திருக்கும் செல்வத்திற்கு அதிபதி லக்ஷ்மி. செல்வத்தைத் தேடும் போது நன்மை, தீமையை ஆராய்ந்தே தேப்படல் வேண்டும். இதையே திருவள்ளுவர்

“பழியஞ்சி பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழி எஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்”

எனத் தன் திருக்குறளில் அருமையாக விளக்குகின்றார். நேர்வழியில் கிடைத்ததாக இருந்தால் அது நம் தலைமுறையினருக்குப் பயன்படும் என்பதை தன்குறள் மூலம் விளக்குகின்றார். இப்படியான செல்வத் திருமகளாம் கூட்டுறியை வழிபடும் திருநாள் நவராத்திரி.

“சரஸ்” என்றால் தடையின்றிப் பாடும் தன்மையைக் குறிக்கும். ஆற்றுநீர் சலசல என்று ஒழுகுதல் போல் நம் உள்ளத்தில் தோன்றும் எண்ணாங்களை வாக்கு மூலம் தெரிவிக்கும் ஆற்றலை வழங்குகிறான் சரஸ்வதிதேவி.

“பண்ணும் பதமேமூம் கல்வியும் தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுது எளிது எய்த நல்காய்”

என வேண்டுகின்றார் குமரகுருபர சுவாமிகள். இந்தக் கல்வித்தாயை வழிபடச் சிறந்த தினம் நவராத்திரி.

புராணாங்களின்படி ராமபிரானின் முதாதையர்களில் ஒருவரே இவ்விரதத்தை முதன் முதலில் அனுஷ்டித்தார் என்பது தெரிகின்றது. அவர்கள் அமாவாசை இரவு தொடங்கி பாரதப் புண்ணிய பூமியில் ஓடும் ஒன்பது நதிகளிலிருந்து ஜலத்தை ஒன்பது குடங்களில் கொண்டுவந்து அவைகளில் தேவியின் ஒன்பது அம்சங்களை ஆவாகனம் செய்து ஒவ்வொருநாளும் ஒரு கண்ணிப்பெண்ணை தேவியாகப் பாவித்துப் பூஜித்தனர்.

இவ்விரத காலத்தில் வீடுகளில் கொலு வைப்பது இந்துக்களின் அடிப்படை அம்சம். இக்கொலு வைப்பதற்கான படிகள் மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது என ஒந்றை எண்களில் அமையும். இக் கொலுப்படிகள் மனிதன் விலங்கு நிலையிலிருந்து விடுபட்டு கால்பாகம் தன் முயற்சியாலும் முக்கால்ப் பாகம் இறை அருளாலும் படிப்படியாக முன்னேறி தெய்வ நிலையை எட்டும் தத்துவத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு படியிலும் வைக்கப்படும்

பொம்மைகள் மனிதகுலத்தின் சமுதாய வாழ்க்கையின் பல்வேறு இலக்குகளை உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம். உயிர்வாழுத் தேவையான உணவு, தேசத்தைக் காக்கும் வீரர்கள், அவர்களின் ஆயுதங்கள், இதற்கு மேலாகக் கலையுணர்வைத் தூண்டும் பொம்மைகள் இப்படியாக கொலுவைப்பதற்கும் நம் பெரியோர்கள் ஒருமுறை வகுத்துப் பின்பற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு நவராத்திரி விரதமானது இந்துசமய மக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறையில் நட்பு, நல்லெண்ணம், கலையார்வம் முதலியவற்றை அழியாது பாதுகாத்து வருகின்றது எனக் கூறலாம்.

வரலட்சுமி விரத

ஆவணி மாதத்தில் அம்பிகையின் விரதமாக வரும் நோன்பில் இது சிறப்புடையது. அன்பு(பரீதி), கீர்த்தி (புகழ்), சாந்தி (அமைதி), இன்பம் (சுகம்), வலிமை (புஷ்டி) ஆகிய ஜந்து சக்திகளும் வரலட்சுமியின் அம்சங்கள் ஆகும். பொருள், தானியம், வெற்றி இவைகளின் அடையாளமாக இருப்பதால் இவளை இலக்ஷ்மி என்கின்றோம். “லக்ஷ்மி” என்றால் அடையாளம் எனப் பொருள்படும். இந்தத் திருமகளின் சிறந்த அருள் உருவங்கொண்ட வரலட்சுமியைக் குறித்துச் செய்யப்படும் நோன்பே இதுவாகும். விவாகம் ஆன பெண்களே இந் நோன்பில் முக்கியபங்கு கொள்வார்கள். கண்ணிப் பெண்களும் பின்பு ஏற்பட வேண்டிய ஸெளபாக்கியம் (மனமொத்த குடும்ப வாழ்க்கை) என்ற பெரும்பலனுக்காக இந் நோன்பினை நோற்பார்கள். ஆடவர்களும் இந்நோன்பினை நோற்று நோயற்ற உடல் வாழ்க்கையைப் பெறுவோம் என்பார்கள். சித்திரநேமீ என்பவன் இந்த நோன்பை நோற்றுப் பெருநோய் நீங்கப் பெற்றான் என்றும், சாருமதி என்ற பெண்ணும் மற்றும் நந்தன், விக்கிரமாதித்தன் முதலானோர்களும் இந்த நோன்பை நோற்றுப் பல நன்மைகளை அடைந்தார்கள் என்றும் பவிஷ்டோக்தர புராணம் கூறுகிறது.

ஓவ்வொரு ஆண்டும் சிராவண (ஆவணி) மாதம் சுக்கிலபக்ஞம் பெளர்ணமிக்கு நெருங்கிய வெள்ளிக்கிழமை அன்று இந்த நோன்பை நோற்பது வழக்கம். இவ்விரத தினத்தன்று பூஜையில் வைத்த நோன்புக்கயிற்றை வலது கையில் அணிவது வழக்கம். இந்நாலை மட்டுமே பெண்களும் வலதுகையில் அணிவது இவ்விரதத்தின் சிறப்பு, கோதூளி என்ற மாலை வேளையில் இந்த நோன்பு நோற்கப்படல் வேண்டும். இந்த வரலக்ஷ்மி விரதமானது இன்றும் நம் இந்துக்கள் மத்தியில் சிறப்பான இடத்தைப்பெற்று விளங்குகின்றது. இந்த விரதமானது இனுவில் வட்டுவிளி கண்ணகா பரமேஸ்வரி அம்மன் ஆலயத்திலும், தெல்லிப்பளை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திலும் இன்னும் பல அம்மன்

ஆலயங்களிலும் தற்பொழுது இவ்விரதம் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக தூர்க்கைஅம்மன் ஆலயத்தில் சுமங்கலிப் பெண்களை சக்தியின் வடிவில் பூஜித்து உபசாரங்கள் செய்து வழிபடுவதை இன்றும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

காரடை நோன்பு

இவ்விரதம் மாசி மாதத்தில் பஞ்சாங்கத்தில் காரடை நோன்பு எனக் குறிப்பிட்டுள்ள தினத்தில் கொள்ளப்படுவது. அத்தினத்தில் உபவாசமிருந்து கலசத்தில் ஸீ காமாக்ஷி தேவியை ஆவாஹித்து உபசார பூஜைகள் செய்து மஞ்சள் கயிறு சாற்றி, பூஜை நிறைவில் மஞ்சள் கயிற்றை பெண்கள் கழுத்தில் அணிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனால் தீர்க்க சுமங்கலி வாழ்வும், தம்பதிகளுக்கிடையில் அன்னியோன்ய பரஸ்பர உறவும், தாம்பத்தியமும் சிறக்கும்.

பங்குனிக் தீங்கள் விரதம்

இவ்விரதம் பங்குனி மாதத்தில் பிரதி தீங்கள் கிழமைகளில் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. இத்தினத்தில் ஆசாரசீலராக அம்மன் சன்னிதானம் சென்று பொங்கலிட்டு வழிபாடாற்றி விரதம் அனுஷ்டிப்பார்.

முருகனுக்குரிய விரதங்கள்

கந்தசஷ்டி விரதம்

“சஷ்டியை நோக்கச் சரவணபவனார்
சிஷ்டருக்கு உதவும் செங்கதிர் வேலோன்”

என்பது பொதுவாக எல்லா நாட்களிலும் சிறப்பாக கந்தசஷ்டி தினத்தன்று பாராயணம் செய்வதற்கென்று தேவராய சுவாமிகளால் பாடப்பட்ட கந்தசஷ்டி கவசத்தின் முதல் வரிகள்.

இந்த விரதம் ஜப்பசி மாதம் அமாவாசைக்கு மறுநாள் பிரதிமையில் விரதத்தைத் தொடங்கி தொடர்ந்து சஷ்டி வரை ஆறு நாட்கள் முருகனை வழிபாடு செய்து கடும் தவம் இருப்பதாகும். இதை மகாசஷ்டி என்றும் கூறலாம். இவ்விரதத்தை மேற்கொள்வது கடினம். ஆனால் அருள் எல்லையில் அடியார்களைக் கொண்டு சேர்க்கும் விரதம்.

கந்தசஷ்டி விரதம் மூன்று வகைப்படும், அவையாவன

01. நீர் விரதம்
02. பால் விரதம்
03. மெளன் விரதம் என்பவையாகும்.

விரத காலத்தில் சோர்வாக இருந்தால் புந்த தீர்த்தம் அல்லது நீரை மட்டும் பருகுவது நீர் விரதம். பாலை மட்டும் பருகுவது பால் விரதம். உண்ணா விரதம் இருப்பதுடன் மெளன் விரதத்தையும் மேற்கொள்வது மெளன் விரதமாகும். பன்முகப்பட்டு அலைபாய்ந்து சலனப்படாமல் மனமும் ஒருமுகப்பட்டு ஒடுங்குவதே மெளன் விரதம். இதை முயற்சியும் பயிற்சியும் மிக உடையவரே முறைப்படி மேற்கொள்ள முடியும். விரத வகைகளில் இது உச்சநிலைக் கடுமையுடையது.

ஆறுநாள் முழுவதும் மேற்கூறியபடி விரதமிருந்து ஏழாம் நாளன்று நீராடி முருகனை வழிபட்டு வெல்லமும், பச்சைப் பயறும் கலந்து வேக வைத்த எளிய உணவை உண்டு விரதத்தை முடிக்க வேண்டும்.

ஷஷ்திஃ அப்து பூர்த்தி சீர்ப்பு வெளியீடு

36

கந்தசஷ்டி விரத வழிபாடு செய்து முருகனிடம் வேண்டினால் கேட்டதைப் பெறலாம், கேட்டிருக்க வேண்டியதைப் பெறலாம், கேளாமல் மறந்ததைப் பெறலாம் காரணம்.

“உங்கள் இறைவன் வெட்கம் உள்ளவன்
தன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்து
கையேந்திய தனது அடியானை
வெறுங் கையுடன் அனுப்ப அவன்
வெட்கப்படுகிறான்”

என மகான்கள் கூறியுள்ளனர்.

தற்காலத்திலும் இவ்விரதமானது முருகன் ஆலயங்களில் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப் பட்டு ஏழு நாட்களும் சிறப்பாக உற்சவம் இடம்பெற்று கந்தப்பெருமானை திருவீதியுலா வாக்க கொண்டு வருவது வழக்கம். அத்தோடு ஏழாம் நாள் அன்று திருக்கல்யாண உற்சவம் நடைபெறுவது இந்த விரதச் சிறப்பை நாம் அறிய உதவுகிறது.

ஶக்கிர ஹா விரத

இது வெள்ளிக்கிழமை விரதம். வாரத்தின் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையைன்றும் முருகனை வழிபட்டு விரதம் இருப்பதை இது குறிக்கும். இதிலும் ஜப்பசி வெள்ளி முருகனுக்குரிய சிறப்பான விரதமாகும். பொதுவாக வெள்ளிக்கிழமைகளில் முருகனை நினைத்து விரதமிருப்பது எண்ணியதை யெல்லாம் கைகூடச் செய்யும்.

“இரை தேடுவதோடு இறையும் தேடு”

என அறிவுரை கூறுகிறார் பாம்பன் சுவாமிகள். மனிதனாகப் பிறந்த பயனை எய்த இவ் அரியபிறப்பை அருளிய தேவனை மனம், வாக்கு, காயங்களால் வணங்க இவ்விரதம் வழிசமைக்கின்றது.

கார்த்திகை விரத

ஓவ்வொரு மாதத்திலும் கார்த்திகை நட்சத்திர தினத்தில் அனுட்டிப்பது கார்த்திகை விரதமாகும். கார்த்திகை மாத கார்த்திகை நட்சத்திர விரதம் சிறப்பானது. கார்த்திகை விளக்கீடு என்றும் சொல்வர். தீபம் பிரகாசிக்கும் இடத்தில் இலட்சமி கடாட்சம் உண்டாகும். தீபம் பொருளை விளக்கி இருளை விலக்குகின்றது. கார்த்திகை தீப வழிபாட்டிற்கென்றே ஒரு திருப்பதியையும் ஆன்றோர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் திருவென்னாமலை.

இன்றும் இத்தினத்தில் சொக்கப்பானை ஏற்றுவதைக் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து வரும் புகைப்படால் எல்லா நோய்களும் விலகிவிடும் என மக்கள் நம்புவது இவ்விரதத்தின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும் இக்கார்த்திகைத் தினத்தில் சர்வாலய தீபம் என்ற பெயரில் ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும் தீபம் ஏற்றப்படுவதைக் காணலாம். இது இந்த விரத நடைமுறைச் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கைப்பூச விரத

இவ்விரத நன்நாளில் முருகனின் ஆலயங்கள் தோறும் விஷேட அபிழேகங்கள், ஆராதனைகள் இடம்பெறுகின்றது. அத்துடன் இந்நாளை ஓர் மங்கல நன்நாளாகக் கொண்டு குழந்தைகளுக்கு பாற்சோறு ஊட்டல், திருமாங்கல்யதாரணம், பொன்னுருக்கல், வித்தியாரம்பம் (ஏடு தொடக்குதல்), புதுப்பயிர் நடுகை போன்றவற்றை மக்கள் நடாத்தி வருவது கண்கூடு.

ஜப்ஸி வெள்ளி

ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படுவது வழிமை. இவ்விரதம் அனுஷ்டிப்போர் காலையில் நீராடி, கும்பத்தில் எம்பெருமானை ஆவாஹனம் செய்து எழுந்தருளச் செய்து அர்ச்சனையுடன்தூபம், தீபம் காட்டி வழிபடுவர்.

கவகாசி விசாகத்

கவகாசி மாதத்தில் பூர்வப்பட்சத்தில் விசாக நட்சத்திரம் கூடிவரும் நாளே இந்நாளாகும். சரவணைப்பொய்கையில் பொறிகளாயிருந்து கருணைக்கூர் முகங்களாலும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு ஒரு திருமுருகன் ஆறுமுகப் பெருமானாய் அவதரித்த நாளும் இத்தினமாகும்.

ஷஷ்திஃ அப்டி பூர்த்தி சிறப்பு வளர்யீடு —

38

கூரியனுக்குரிய விரதம்

ஆவணி ஞாயிலு

பண்டைக்காலம் முதல் இந்துக்கள் கூரியனை வணங்கினார்கள். ஆவணி மாதம் பிறந்ததும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் விரதம் அனுட்டித்துச் கூரியனை வழிபட்டார்கள். கூரியனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வணங்குபவர்கள் சௌரமதத்தினர். கூரியனைப் பரம்பொருளாக “ஆதித்ய ஹிருதயம்” கூறுகின்றது. மார்க்கண்டேய புராணம், பவிஷ்ய புராணம் முதலியலை கூரிய வழிபாடு பற்றிக் கூறுகின்றன. உழைப்புக்கு உதவுபவன் கூரியன். ஆதிபகவன் என்றும் கூரியனைச் சொல்வார்கள். வள்ளுவரும் இதனாலேயே, “ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்றார். அந்த வகையில் ஆவணி ஞாயிறு விரதம் கட்டாயம் எல்லா இந்துசமய மக்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இந்நாளிலே ஞாயிறுக்குப் பொங்கிப் படைக்கும் மரபு இன்றுவரை இருந்து வருகின்றமை கண்கூடு. இந்த நாளில் கூரிய வழிபாடு செய்வது சிறந்தது. கூரிய வழிபாட்டின் போது

“ஓம் தத் ஸவிதூர் வரேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்ய தீமகி
தீயோயோனஹ் பிரசோதயாத்”

எனும் காயத்ரீ மந்திரத்தை உச்சரித்து கூரியனை வழிபடுதல் சிறந்தது. இன்றைய தினத்தில் வீடுகளில் பொங்கி கூரியனுக்குப் படைக்கும் வழக்கும் இன்றும் எம்மத்தியில் காணப்படுகின்றது.

விஷ்ணுவக்குரிய விரதங்கள்

ஏகாதசி விரதம்

இவ்விரதம் சிவனுக்கும் விஷ்ணுவக்குமுரிய நன்நாளாகும். இது நித்தியம், காமியம் என இருவகைப்படும். ஏகாதசி சிவனுக்குரியது. துவாதசி விஷ்ணுவக்குரியது. வருடத்தில் இருபத்திநாலு திதிகளில் பூர்வ ஏகாதசி திதிகளில் இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. ஆடி முதல் கார்த்திகை ஈராகி மஹாவிஷ்ணுமுர்த்தி துயில் கொண்டு எழுந்தருளவார். இவ் ஐந்து மாத ஏகாதசிகள் விரதத்திற்குரியவை.

இவ்விரத நாளில் இறப்பவர்கள் பிறப்பின்றி மோட்சம் அடைவார்கள் என்பது ஜதீகம். அத்துடன் இவ்விரத நாளன்று இரவு முழுவதும் கண் விழித்திருந்து அடுத்தநாட் காலை துளசி தீர்த்தம் அருந்தி இவ்விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்வார். இன்று இலங்கையில் பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் கோயில், வல்லிபுராசூழ்வார் கோயில், வண்ணை வெங்கடேசப் பெருமாள் கோயில் போன்ற ஆலயங்களில் இது சிறப்பாகத் தற்காலம் வரை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

தொகுத்து நோக்கும் போது, இன்றைய உலகில் நாகரிகங்களும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் மிகவும் மாறுபட்ட நிலையில் காணப்படுகின்றன. பண்டைய பண்பாட்டு மரபுகளைக் காணுதல் அரிது. தற்கால உலகில் விரதங்களும் விரத அனுட்டானங்களும் பிறழ்நிலையில் காணப்படுகின்றன. இன்றைய உலகில் மக்களின் வாழ்வுமுறைகள் தொழில், கல்வி, உத்தியோகம், பதவி, அந்தஸ்து போன்ற மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளை அடியோடு மாற்றிவிட்டன எனலாம்.

நடைமுறை வாழ்வில் மனிதனானவன் வீட்டில் இருந்து ஓய்வாக உணவருந்தக்கூட நேரமில்லாத கணனியுகம், ஆனாலும் இன்றும் இத்தகைய நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் சில மக்கள் விரதமுறைகளை அதனது அனுட்டான விதிமுறைகளுக்கமைய அனுட்டிப்பது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். வெளிநாடுகளில் வாழும் இந்துசமய மக்கள் சிலர் கூட அங்கேயும் தம் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தி சமயப் பெருமையைக் காப்பாற்றுவது உற்று நோக்கத்தக்கது.

ஸ்த்ரீகிருஷ்ண விரதம்

ஓவ்வொரு வருடமும் ஆவணி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷி அஷ்டமி திதி கூடிய நாளில் அனுஷ்டிக்கப்படுவது. இவ்விரதம் அனுஷ்டிப்பதால் சகல சம்பத்துக்களுடன் சந்தான விருத்தியும் உண்டாகும்.

ஸ்த்ரோட நவடி

ஓவ்வொரு ஆண்டும் சித்திரை மாதம் சுக்லபக்ஷி நவமி கூடிய தினத்தில் அனுஷ்டிக்கப்படும். இவ்விரதம் ஆயுள் ஆரோக்கிய விருத்திக்காகவும் சகல வித்தைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாகவும் இஷ்டகாமிக சித்திகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாகவும் அனுஷ்டிக்கப்படுவது.

ஸ்த்ரயாராஸண விரதம்

ஏதாவதொரு பெளர்ணமியன்று சாயங்காலம் சந்திரோதய காலத்தில் இவ்விரதம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்று ஸ்கந்தபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது. வசதியுற்றவர்கள் ஓவ்வொரு பெளர்ணமியிலும் அனுஷ்டிக்கலாம். இவ்விரதம் எடுத்தகாரியம் எதிலும் வெற்றியை நல்க வல்லது.

ஜஸ்பஸன் விரதம்

கார்த்திகை மாதப்பிறப்பன்று மாலை அணிந்து பிரம்மச்சர்யம் காத்து தினமும் பஜனை இயற்றி வசதியுடையோர் சபரிமலைக்கு இருமுடி கட்டி யாத்திரை செய்து மகரஜோதி (தை மாதப் பிறப்பு) தரிசனம் செய்து மறுநாள் விரதத்தைப் பூர்த்தி செய்து மாலை கழற்றுவது இவ்விரத நடைமுறை. இவ்விரதத்தில் ஜயப்பனோடு மஞ்சமாதா பூஜை, கடுத்தசாமி, கருப்பண்ணசாமி, ஆபரணபூஜை, பரவசபூஜை, ஆஞ்சனேய மடை என்பனவும் சிறப்பு அங்க வழிபாடாக நடைமுறையிலுள்ளது.

ஆஞ்சனேய விரதம்

மார்கழி மாதம் மூல நக்ஷத்திரமும், அமாவாசையும் கூடிய ஹனுமத் ஜெயந்தி தினம் ஆஞ்சனேயரின் சிறப்பு விரத தினமாகும். அத்தோடு பிரதி மாதமும் மூல நக்ஷத்திர விரதம் அனுஷ்டித்து ஆஞ்சனேயப் பெருமானுக்கு வெண்ணென்கொப்பு, வெற்றிலை, மாலை, வடை மாலை சாற்றி வழிபட்டால், தேகநலமும், மனோபலமும் வித்யாபாண்டித்யமும், வாய்மை, வீரம், பராக்கிரமம் போன்றவை கிடைக்கப் பெறும்.

புரட்டாதி சனி விரதம்

இவ்விரதமானது புரட்டாதி மாதத்தில் வருந் சனிக்கிழமைகளில் சனீஸ்வரனை உத்தேசித்து அனுஷ்டிப்பது. ஆசாரமாக ஆலயம் சென்று வன்னி வில்வ அர்ச்சனை செய்து என்தீபம் ஏற்றி வழிபட்டால் ஜாதக தோலும் நீங்கி, ஆயுள்விருத்தி உண்டாகும்.

கஸரவர் விரதம்

கிராம பாலகரான பைரவப் பெருமானை நோக்கி கை மாதத்து முதற் செவ்வாய்க் கிழமை தொடங்கி செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் விரதம் அனுஷ்டிக்கலாம். விழேடமாக சித்திரைப்பரணி, ஐப்பசிப்பரணி போன்ற புண்ணியதினத்திலும் விரதம் அனுஷ்டிப்பதால் மாங்கல்யபாக்கியம், புத்திரப்பேறு, சுகதேகம், வாய்மை, வீரம் ஆகியவை பெறலாம்

பூரணை விரதம்

தாயை இழந்தவர்கள் இத்தினத்தில் விரதம் அனுஷ்டிப்பது உத்தமம். வருடத்தில் ஒரு நாள் மாதமும் நட்சத்திரமும் பூரணையும் கூடிவரும் தினமாதலால் சிறப்பானதாகும்.

அஸாவாசை விரதம்

தந்தையை இழந்தவர்கள் மிகுந்த சிரார்த்தம் செய்ய உகந்த நாள் இதுவாகும். சூரிய சுந்திர சேர்க்கையால் இத்தினம் ஏற்படுகின்றது.

வெங்களம்

இவ்விரதம் பிதிர்களை உத்தேசித்து அனுஷ்டிப்பதாகும். புரட்டாதி மாதம் பூரணைக்குப் பின்வரும் பதினாறு தினங்களும் இவ்விரதம் அனுஷ்டித்து அந்தணர்களுக்கு தான் தர்மஞ் செய்து என் தர்ப்பணம் செய்து பின் உணவருந்தலாம். பிதிர்கள் இப்பதினாறு தினங்களும் தம் இன ஜனபந்துக்களை நாடி வருவதால் அவர்களுக்கு வேண்டிய தர்பணாதிகளால் பிரீதி செய்ய வம்ச விருத்தியாகும்.

சிறப்பு விரதாங்கள்

அடியார்கள் தமது குலதெய்வங்களின் கும்பாபிழேக தினம், மற்றும் திருவிழா, அஸங்கார உற்சவம் போன்ற காலங்களிலும் தாம் வசிக்கும் பகுதியிலிலுள்ள ஆலயங்களில் கொடியேற்றமாகி மஹோற்சவம் நடைபெறும் காலங்களிலும் விரதம் அனுஷ்டிப்பதும் சிறந்த வழிபாடாகும். இதனால் குலதெய்வ அனுக்கிரகமும் இஷ்டகாமிக சித்திப் பேறும் கிடைக்கும்.

பண்டிகைகள்

சமயத்தின் பாற்பட்ட தெய்வ பக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட பண்டிகைகள் ஒருவனது வாழ்வில் அகப்புறச்சுத்தியைக் கொடுக்கின்றது. தெய்வநலத்தைத் தரும் வகையில் கொண்டாடப்படும் ஓவ்வொரு பண்டிகையிலும் வாழ்வியற் கருத்துக்கள் நிறைந்துள்ளமை கண்டுணரத்தக்கது.

துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தையடைய முயற்சி செய்வது ஆற்றிவு படைத்த மனிதப் பிறவிக்கே உரியது. பகுத்தறிவு பெற்ற மனிதன் தான் செய்யும் ஓவ்வொரு காரியத்தையும் சிந்தித்தே செய்கிறான். அதனால் துன்பம் தருவனவற்றை விலக்கி இன்பம் தரும் காரியங்களை மேற்கொள்ள முடிகின்றது. துன்பத்திற்குக் காரணமான தீயசக்திகள் அழியும் காலமே பண்டிகைகள் ஆகும்.

தெய்வபக்தி என்ற அடிப்படையில் பண்டிகைகளை அமைத்தால்தான் அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் நடாத்தி வருவார்கள் என்ற உண்மையை நம்முன்னோர்கள் அறிந்திருந்தனர். பண்டிகைகள் எல்லாமே தெய்வீகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இற்றைவரை கொண்டாடப்படுகிறது. பொருளாதாரம் ஒருபுறமிருக்க மக்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வு ஏற்பட, மக்களின் பண்பு வளர பண்டிகைகள் பெரும் சாதனமாக இருந்து வருகின்றமை மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

தைப்பொங்கல், தீபாவளி, வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு, தைப்பூசம் என வருடம் தோறும் பண்டிகைகள் தான். பண்டிகைகள் எல்லாம் ஓவ்வொரு மரபுக் கதைகளுடன் தத்துவங்கள் அடங்கியதாகக் காணப்படுகிறது.

பண்டிகைகளின் சிறப்பு

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் அவனது மனித இயல்புகள் மறையாமல் சமூகத்திலுள்ள மற்றவர்களை மதித்து வாழும் பழக வேண்டும்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

என்ற மனிதனேய ஒருமைப்பாட்டை எமது வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து வாழ்வாங்கு வாழ வைப்பவை பண்டிகைகள். தனிமனித சமூகத்தின் நல்வாழ்வைக்கருதி நம்முன் னோர்களால் மிகுந்த சிந்தனையுடன் ஏற்படுத்தியிருப்பவை இவை. சம்பிரதாயங்களின்படி இவற்றை அனுஷ்டிப்பதால்தான் இவைகள் மகிழ்ச்சி பெறுகின்றன.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்பவர்கள் இந்துக்கள். அறநெறியை அகவாழ்விலும், புறவாழ்விலும் பின்பற்றி வாழ்பவர்கள் இந்துசமய மக்கள். இவர்கள் வாழ்வில் பின்னிப்பிணைந்து கிருப்பது கடவுள் வழிபாடு. அந்த வகையில் கடவுள்நடன் தொடர்பான சடங்குகள், பண்டிகைகள் அவர்களின் நடைமுறை வாழ்வில் ஒன்றிவிட்டன.

இப் பண்டிகைகள் வெறுமனே கொண்டாட்டங்களாக மட்டும் அமையாமல் கலையுணர்வைப் பிரதிபலிப்பவையாக உள்ளன. தெய்வ உணர்வும், கலையுணர்வும் வாழ்க்கையில் மிகத் தேவையான அம்சங்கள் உதாரணத்திற்கு கோலம் போடுவதை எடுத்துக் கொள்வோம். தரையில் கோலம் போடுவது புராதன கலைகளுள் ஒன்று. இன்றும் நம்மத்தியில் மங்கள காரியங்கள் எல்லாவற்றிலும் கோலம் முக்கியத்துவம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. கோலம் இடுவதன் சிறப்பை பெரியாழ்வார் நற்றாயின் பாசுரமாக ஓர் இடத்தில் குறிப்பிடும் இடத்து -

“போங்கு வெண்மனைல் கொண்டு
சிற்றிலும் முற்றத்து இழைக்கலுறில்
சங்கு சக்கரம் கண்டு வாழ்வில்
அல்லது இழைக்கலுற்றாள்”

என்று திருமாலிடத்து ஈடுபாடு கொண்ட தலைமகளின் இளமைகண்டு இரங்கிப் பாடுகின்றார்.

நிலத்தைப் பண்படுத்தி விதைகள் நடவெது போல மனதையும் பண்படுத்தி நல்லெண்ணங்கள் என்னும் விதைகளை இட்டு மனிதநேயத்தை வளர்க்க வேண்டும். சீலம், கல்வி, கலையறிவு, கருத்துநலம், நல்லுணர்ச்சி இவைகளைப் பிரதிபலிப்பவையாக இந்து சமயப் பண்டிகைகள் விளங்குகின்றன.

ஓருநாட்டின் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பவற்றை உணர்த்துவதற்கு அந்நாட்டு மக்களால் கொண்டாடப்படும் விழாக்களே சான்றாகும். இந்துசமயத்தில் கொண்டாடப்படும் பண்டிகைகள் பக்தியுணர்வைப் பிரதிபலிப்பதாலும் ஆசாரத்துடன் கொண்டாடப்படுவதாலும் இந்துமதம் இன்று சர்வதேச அரங்கில் முதன்மைப்பற சமயமாக விளங்குகின்றது.

இந்துசமய மக்கள் பண்பாட்டில் சிறந்தவர்கள் ஆடையும் அணிகளன்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அவர்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. இன்றும் புதுவருடப்பிறப்பன்று புத்தாடை அணிவதும், தீபாவளி என்றால் புத்தாடை அணிவதும், புதிதாகத் திருமணமான தம்பதியருக்கு “தலைவருஷம்”, “தலை தீபாவளி” என்ற பெயரில் புத்தாடை வாங்கிக் கொடுப்பதும் இன்றுவரை எம்மத்தியில் பேணப்பட்டு வருவது பண்டிகைகளின் இன்றியமையாமையைக் காட்டுகின்றது.

பண்டிகைக் காலங்களில் எல்லோரது மனங்களிலும் மகிழ்ச்சியும் தெய்வீக பக்தியும் மேலோங்கிக் காணப்படும். அவர்களின் மனதில் கசப்புணர்ச்சிக்கு இடமே இருக்காது. பகைவர்கள்கூட நண்பர்களாகமாற இப்பண்டிகைகள் வாய்ப்பளிக்கின்றன. அன்றைய தினம் குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் ஒன்றுகூடி அமர்ந்து உணவருந்துவது, குடும்பத்தில் அன்பும், ஒற்றுமையும் பெருகத் தூண்டுகிறது. மேலும் இப்பண்டிகைத் தினத்தில் உறவினர், அயலவர் வீடுகளுக்குச் சென்று பரஸ்பரம் அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்ளுகின்றனர். இதனால் சமுதாய ஒருமைப்பாடு மேம்பட பண்டிகைகள் உதவுகின்றன எனலாம்.

கைப்பொங்கல்

“தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. தை மாதம் உத்தராயணம் உதயமாகும் காலமாகும். இந்துக்களின் காலப் பகுப்பில் ஒரு வருடத்தை இரு பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். தை முதல் ஆணி வரை உத்தராயணம், ஆடி முதல் மார்கழி வரை தக்ளணாயனம். உத்தராயணம் கோடைக்காலம் ஆரம்பமாகுவதையும், தக்ளணாயனம் மழைக்காலம் ஆரம்பமாகுவதையும் குறிக்கின்றது.

தை மாதப்பிறப்பன்று சூரியன் தனுர் ராசியிலிருந்து மகர ராசிக்குப் பிரவேசிக்கும் பொழுது உத்தராயணகாலம் தொடங்குகின்றது. இதனையே நாம் தைப்பொங்கல் எனக் கொண்டாடுகின்றோம். கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் பொங்கல் இன்று ஓர் சம்பிரதாய விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டாலும் கிராமங்களில் இன்றும் பழைய பொலிவோடு பொங்கல் விழா நடைபெறுகின்றது.

பொங்கல் திருநாள் உலகில் இந்துக்கள் வாழும் இடமெல்லாம் பெருமளவில் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடப்படும் ஓர் விழாவாகும். இது இந்துக்களின் சிறந்த ஓர் பண்பாட்டுப் பண்டிகை என்றால் மிகையில்லை. இத்தினத்தில் பகைமையை மறந்து ஒன்றாய்க்கூடிப் பொங்கி உற்றார், உறவினர்களுடன் உறவாடி மகிழும் போது மற்றைய எல்லா வகையான எண்ணங்களும் மறைந்து களிப்பு மட்டும் மேலோங்கி நல்ல சிந்தனைகள் உருவாகின்றன.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழியில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்ட உழவன் தனது உழைப்பின் முதற்பயனை சூரியனுக்கு ஒப்புவித்தான். சூரியன் என்றால் உலகம் என்று ஒரு பொருள் உள்ளது. இத்திருநாள் அன்று வைகறையில் துயிலெழுந்து கூட்டிப்பெருக்கி நீராடி புத்தாடை புனைந்து வாசலிலே கோலமிட்டு அடுப்பு மூட்டி புத்தாசியைப் புதுப்பானையிலிட்டு பாலும் பாசிப்பயறும் சர்க்கரையும் கற்கண்டும் சேர்த்துப் பொங்கி உலகமாகிய சூரியன் உதயமாகும் போது பிரம்ம முகூர்த்தம் முடியும் வேளையில் தலைவாழையிலைப்படத்து சூரியனை நமஸ்கரிப்பது வழக்கம்.

உழவன் திருநாளான இது இன்று இந்துக்களின் திருநாளாகி விட்டது. அன்று இந்துக்கள் எல்லோரும் உழவர்களாகவோ அல்லது உழவர்கள் மட்டுமே இந்துக்களாகவோ ஒழுஷ்ட அப்டு பூர்த்தி சீர்ப்பு வெளியீடு

இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்று அப்படி இல்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் எல்லா மக்களாலும் அதாவது ஏழை முதல் பணக்காரர் வரை தத்தம் தராதரத்திற்கேற்ப கொண்டாடுவதைக் காணலாம்.

குரிய பகவான் தக்ளணாயனமாகிய தென்திசைச் சஞ்சாரத்தை முடித்து தனுர் ராசியை விட்டகன்று மகரராசியில் பிரவேசித்து உத்தராயனமாகிய வடதிசைப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். இப்பிரதேசத்தை “மகரசங்கிராத்தி”, சங்கிரமணம்” எனவும் கூறுவர். இந்தச் சிறந்த புண்ணிய வேளாயில் தை முதல் திகதியில் உதயத்தில் இடப்படும் பொங்கலே தைப்பொங்கல் என விஷேஷித்துக் கூறப்படுகின்றது.

உத்தராயனம் தர்ப்பணங்கள் செய்வதற்குரிய சிறந்த காலமாகும். “உத்தர” என்றால் வடக்கு. “அயனம்” என்றால் வழி. எனவே வடக்கு நோக்கிய வழி எனப் பொருள் சமையும். இது ஒளி பொருந்திய வழியாக ஆகமங்களிலும், பத்ததிகளிலும் கூறப்படுகின்றது. இறப்புக் கூட உத்தராயனத்தில் நிகழ்ந்தால் மோட்சம் கிட்டும் என்பது வேத, கீதை வாக்கியங்களாகும். அதனாலேயே பாரதப் போரில் அடிப்பட்டு இறக்கும் நிலையில் அம்புப்படுக்கையில் கிடந்த பீஷ்மர் தன் உயிர் பிரிவதை உத்தராயன காலம் வரை தாமதப்படுத்தி அக்காலம் வந்ததும் உயிரை நீத்தார்.

தக்ளணாயன காலத்தில் விதையிட்ட பயிர்கள் எல்லாம் குரியபகவானின் கருணையினாலும் அவரின் சந்நிதான மகிழையினாலும் வளர்ந்து உத்தராயன காலத்தில் பயன்படும் அறுவடைப் பொருட்களாவும், தானியங்களாகவும், காய்கறிகளாகவும் நிறைந்து பொலிந்து தட்டுப்பாடல்லாமல் கிடைக்கின்றன. தைப்பொங்கல் தினத்தன்று இதற்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் முகமாக குரியபகவானை மக்கள் வழிபடுகின்றனர். அறுவடை செய்த புத்தரிசி, பால், வெல்லம், நெய் கலந்து கூரியபகவானுக்குப் பொங்கலிட்டு கரும்பு, மஞ்சள், கொத்து, சமைத்த காய்கறிகள், முக்கனிகள், வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் பொங்கலோடு படைத்து நன்றியுணர்வும், அருட்தாகமும், பக்தியும் பொங்க வழிபட்டு உற்றார் உறவினர்களுடன் கூடிப் பொங்கல் செய்து உண்டு மகிழ்வது இந்துசமய மக்களின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டத்தில் அவர்கள் இந்தப் பண்டிகைக்கு எத்தகைய இடத்தை அளித்துள்ளார்கள் என்பதை அறிய உதவுகின்றது.

பரம்பொருள் கொண்ட பல தெய்வீக சகுண வடிவங்களில் குரியன் யாவராலும் பிரத்யக்ஷமாக கண்கண்ட தெய்வமாக இயற்கையோடு இணைந்த பிரபஞ்சப் படைப்போடு தோற்றுத்திற்கு வந்த இலகுவாக வழிபடக்கூடிய ஓர் வடிவமாகும். பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா விதமான இயக்கங்களுக்கும், தோற்றுத்திற்கும் மூலகாரணமாக இருப்பது குரியன். இவன்

இல்லாவிடன் உலகமே இருளில் மூழ்கிவிடும். ஜடப்பொருள் உட்பட எல்லா ஜீவராசிகளும் சூரியபகவானின் சந்நிதான மகிழமையினாலே பிரபஞ்சத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. சிவனின் அஷ்டமூர்த்தங்களுள் சூரியனும் ஒன்றாகும். ஆதிசங்கரர் வகுத்த ஆறு மதங்களும் சௌரம் சூரியபகவானுக்குரிய ஓர் தனிமதமாயினும் பல மதத்தவர்களும் சூரியனைப் போற்றி இந்நாளில் வழிபடுகின்றனர்.

ஆதி நாட்களில் உழவன் தான் பாடுபட்டு உற்பத்தி செய்த உணவுப் பொருட்களை தனக்காக மட்டும் வைத்துக் கொள்ளதில்லை. அந்தத் தானியத்தை ஆறு பங்காகப் பிரித்து ஒரு பங்கை அரசனுக்கு நாட்டு நிர்வாகத்தை நடாத்த வரியாகவும், ஒரு பங்கை இறந்து போன தன்முன்னோர்களுக்கு (பித்ருக்கள்) ஒதுக்கியும், ஒரு பங்கைத் தெய்வத்திற்கும், மற்றொரு பங்கை விருந்தினருக்கும், இன்னொரு பங்கை தன் உறவினர்களுக்கும், ஆறாவது பங்கைத் தன் குடும்பத்திற்காகவும் ஒதுக்குகின்றான். இதனையே வள்ளுவரும் தன்குற்பாவில்

“தென்வுலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்தான் என்றாங்கு
ஜம்வுலத்தாறு ஓம்பல் தலை”

என மேலும் விளக்குகின்றார்.

மேலும் தைப்பொங்கல் மார்கழியின் இறுதிநாள், போகி – போக்கிநாள், தைப்பொங்கல் என மூன்று நாள் பண்டிகையாக அமைகின்றது. போகிப் பண்டிகையன்று பெண் வீட்டார் சம்பந்தி வீட்டாருக்கு தைப்பொங்கலுக்குரிய புத்தரிசி, வெல்லம், மஞ்சள் கொத்து, இதர பொருட்கள், பணம் முதலியவற்றை அவர்களைக் கொரவிக்கும் பொருட்டு சீராகச் சென்று கொடுக்க அவற்றைப் பக்குவப்படுத்தி மறுநாள் சங்கிராந்தியில் பொங்கலிடு வார்கள். பொங்கலுக்குரிய பொருட்களைச் சீராகத் தந்துதவிய சம்பந்தி வீட்டாரைக் கொரவித்து போகி நாள் அன்று அவர்களுக்கு போகமான விருந்தளித்து அனுப்புவார்கள். இதுவே போகிப் பண்டிகையாகும்.

மார்கழி இறுதி நாளன்று வீட்டிலுள்ள பழைய கழிவுப் பொருட்களை எல்லாம் கழித்து ஒதுக்கி எரித்துப் போக்கியும், வீடுவளவைக் கூட்டிப் பெருக்கியும் சுத்தம் செய்வார்கள். புத்துணர்வோடு மறுநாள் உதயமாகும். சூரியபகவானுக்கு நடைபெற இருக்கும் தைப்பொங்கலை மக்கள் புறுஅக்சுத்ததுடன் எதிர்கொள்ள ஆயத்தம் செய்யும் நாளே “போக்கிப் பண்டிகை” ஆகும். இதைப் போகியாகி இந்திரனுக்கு உரிய பண்டிகையாக சில பிரதேசங்களில் கொண்டாடுகிறார்கள். இப்பண்டிகைக்குரிய காரணங்கள் எவ்வாறு இருப்பினும் மனிதர்களின் கீழான இயல்புகளையும், அழுக்குகளையும் போக்கித் தெய்வீக பண்புகளால் நிரப்புவதற்குத் தயார் செய்து கொள்ளுதலே போக்கிப் பண்டிகையின் மையக் கருத்தாகவும், தத்துவப் பொருளாகவும் அமைந்து விளங்குகின்றது.

ஷஷ்தி அப்துர்த்தி டிரப்பு வெள்மீடு

49

“உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்பு
திரிதரு பலர் புகழ் ஞாயிறு
சூரியன் உதயமாவதை மக்கள்
மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றனர்
அவர்வருகை உலக ஜீவராசிகள்
அனைத்திற்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கின்றது”

என்று நக்கீரர் தனது திருமுருகாற்றுப்படையில் போற்றுகின்றார். இதனால் எவ்வளவு தூரம் இந்தப் பொங்கலுக்கு முக்கியத்துவமும், மதிப்பும் தருகிறார்கள் என்பதையும் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

உழவுக்கும், தொழிலுக்கும் மதிப்புத்தரும் பண்பு இந்துக்களிடையே பண்ணெடுக்காலமாக உள்ளது.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்”

என்ற பாரதி வாக்கு தமிழகத்தின் பழைய பண்பாட்டை நினைவுபடுத்துவதேயாகும். உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு எவ்வளவு முக்கியம் என்று கூறவேண்டிய தேவையில்லை. உணவு உற்பத்திக்கு மழை, சூரியால் வெளிநாம், மாடுகளின் சேவை இவையெல்லாம் இன்றியமையாதது. கை மாதம் பிறப்பதற்குள் அனைகமாக அறுவடை எல்லாம் முடிந்துவிடும். ஆண்டு முழுவதும் தான் பாடுபடுவதற்கான பலனை உழவன் காண்கின்றான். அந்தப் பூரிப்பில் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றான். பொங்கல் திருநாள் சாதி, மத, வர்ணனை இன்றி அனைவராலும் கொண்டாடப்படும் தன்மை வாய்ந்ததாகும். அறுவடைக்குப்பின் விழாக் கொண்டாடுவது உலகின் பல பாகங்களிலும் உண்டு. அமெரிக்கர்கள் ஆண்டுக்கொருமுறை “நன்றி செலுத்தும் திருநாள்” என்று கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கெல்லாம் இயந்திரங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றதால் இந்தப் பண்டிகையின் அடிப்படைத் தத்துவம் புலனாவதில்லை.

இந்தப் பண்டிகை தினத்தில் கலைநிகழ்ச்சிகள் ஆலயங்களிலும், பாடசாலைகளிலும், கலைக்கூடங்களிலும் நடைபெறவது இன்றைய மரடு. இது இந்துக்கள் ஆடல், பாடல், சங்கீதம், ஆறு, கோயில், குளங்கள் இவைகளில் பெரும் பற்றுடையவர்கள் என்பதை அறிய உதவுகிறது.

தைப்பொங்கலுக்கு அடுத்தநாள் பட்டிப்பொங்கல் நடைபெறுகிறது. மக்கள் தங்களுக்குப் பால், தயிர், நெய் ஆகியன அளித்த பசுக்களும், கமச் செய்கைக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் ஏருதுகளும் கட்டி வைக்கும் பட்டியைச் சுத்தம் செய்து அதில் தைப்பொங்கலுக்கு மறுநாள் பொங்கலிட்டுப் பூஜை செய்து பின் பொங்கல் பிரசாத்தத்தையும் காய்களிகளையும் அவற்றிற்கு உண்ணக் கொடுத்து மகிழ்ந்து தங்கள் நன்றியுணர்வைச் செலுத்துவார்கள். இதைப் பட்டிப்பொங்கல் கோபுஜை என்று சொல்வார்கள்.

மேலும் தை மாதத்தைத் தாய் மாதம் என்றும் தைப்பொங்கலைத் தாய்ப் பொங்கல் என்றும் அழைப்பது பண்டைத்தமிழர் வழக்கு. அவர்கள் இப்பிரபஞ்ச நாயகனான கதிரவன் தனது வடதிசைப் பயணத்தை (திக்கு விஜயம்) ஆரம்பிக்கும் நாளாகிய தை முதல் நாளையே தமது வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டு ஆதித்தனுக்குப் பொங்கலிட்டுப் பூரித்து விழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். இதுமட்டுமல்ல இன்று உலகமெங்கும் தொழிலாளர் தினமாக மே முதல் நாள் கொண்டாடப்படுவதுபோல அன்று தை முதல் நாள் உழவர் திருநாளாகக் கொண்டாடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மார்கழி - என்பது மாரி (அழிவு, உவாதி, கொள்ளள நோய், கழி (இல்லாமல் செய்) என்று விரிந்து பொருள் தரும். அதனால் மார்கழி மாதம் முழுவதும் காலை எழுந்து வீட்டு வாசலில் கோலமிட்டு விக்ன விநாயகனை சாணத்தில் பிழித்து அதில் பூசணி மலரை அறுகுக்குப் பதிலாக வைத்து வழிபடுவர். இவ்வாறு முப்பது தினங்கள் பிழித்து வைத்த பிள்ளையார் பிம்பங்களை மகர சங்கிராந்தியில் ஆற்றிலோ, குளத்திலோ கரைத்து தம் விக்கினங்கள் தீர்ந்தன என்று திருப்தியுடன் நீராடிப் புத்தாடை புனைந்து உதயசூரியனை வரவேற்கப் பொங்கலிடுவர். இன்றும் எம்மத்தியில் மார்கழி முழுவதும் கோலமிடுவதும், பிள்ளையார் பிழித்து வைக்கும் வழக்கமும் மருவிவிடாமல் செம்மையாகப் பேணப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஒவ்வொருநாளும் பிள்ளையார் பிழித்து வைக்க வசதி இல்லாதவர்கள் மார்கழி கடைசி நாள் முப்பது பிள்ளையார்கள் வைத்து தாம் பொங்கிய பொங்கல், வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு போன்றவற்றையும் படைத்து அதனைத்தும் இல்லங்களுக்கு அருகிலுள்ள குளங்கள் அல்து பாவனையற்ற கிணறுகளில் போட்டு வழிபடுவது இப்பண்டிகையை இன்றைய தலைமுறையினர் எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

புத்தாண்டின் முற்கதிர் ஓளி பொங்கற் பானையில் விழும்போது பொங்கல் பொங்கிக் கதிரவனை வரவேற்பது போல கிழக்குத் திசையில் சரிவதை நல்ல சகுனமாகக் கண்டு மகிழ்வது மரபு. அத்தோடு பொங்கலிடும் இடத்தை சாணி கொண்டு மெழுகி அதில் கோலமிட்டு பொங்குவதே இந்துக்களது வழக்கம். கண்ணாடி ஒன்றை வைத்து அதில்

தெரியும் சூரிய விம்பத்தைக் கண்டு வழிபடுவார்கள். மேலும் ஒவ்வொரு வருடமும் தைப்பொங்கல் அன்று புதுப்பானை, புதுஅடுப்பு வைத்து பொங்கலிடும் சம்பிரதாயமும் இந்துக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் ஓர் அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

பொங்கலை முன்னிட்டு கிராமங்களில் மஞ்சவிரட்டு, வழக்குமரம், ஜல்லிக்கட்டு, சிலம்பாட்டம் போன்ற வீர விளையாட்டுக்களும் களியாட்டம், மயிலாட்டம், கரகாட்டம் போன்ற கலைநிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. இந்துசமய மக்களின் வாழ்வில் பண்டிகைகள் வழிபாட்டுடன் மட்டும் அமையாமல் கலையுணர்வைத் தூண்டும் சாதன மாகவும் திகழ்கின்றது. இவ்வாறு இந்துக்களின் வீரத்தையும், பண்பாட்டையும், நன்றி யுணர்ச்சியையும் உலகுக்கு உணர்த்தும் இப்பண்டிகை இந்துக்களின் பண்பாட்டை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

மேலும் திருவள்ளுவர் காலத்தில் உழவுத்தொழில் உன்னத நிலையில் இருந்திருக்கின்றது. உழவன் உலகுக்கு அச்சாணியாகத் திகழ்கின்றான். அதனால்தான் வள்ளுவரும் “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். “உழவுத் தொழிலுக்கு வந்தனை செய்வோம்” என்ற பாட்டுக்கு ஒரு புலவன் பாரதி பாட “ஏர்முனைக்கு நேர் இங்கே எதுவுமில்லை” என இன்னோர் புலவன் பாடினான்.

தொகுத்து நோக்கின் இன்று உழவன் எங்கே? உழவுத் தொழில் எங்கே? எல்லாம் இயந்திரமயமாகி விட்டது. பிறநாடுகளின் நிலை ஒருபுறம் இருக்க நமது நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மழையின் கண்ணீராம் மழைத்துளியைப் பெறுவதில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு விட்டன. மறுபுறம் நாகரிக மோகத்தில் சிறகடித்துப் பறக்கும் இன்றைய சமுதாயத்தினர் இந்தப் பண்டிகையின் சிறப்பை அறியாது இதை அதற்குரிய நியமங்களுடன் கொண்டாட மறந்து விடுகின்றனர். நாட்டில் நிலவும் இன்றைய நெருக்கடியும் இதற்குரிய மற்றோர் காரணமாகும். இருந்தாலும் சூரியனுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தும் வகையில் இற்றை நாளில் பொங்கல் பண்டிகையைக் கொண்டாடுகின்றோம். இந்தநிலை மாறி உண்மையான பக்திப் பெருக்குடன் இது கொண்டாடப்பட வேண்டும். இந்தப் பண்டிகை இந்துக்கள் மத்தியில் மிகச் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. இப்பண்டிகை வெறும் பண்டிகை என்ற உணர்வை மட்டுமல்லாமல் சமயம், கலை போன்ற உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாக உள்ளது.

தீபாவளி

இந்துசமயம் எனும் ஒரு குடையின் கீழ் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்களால் பல்வேறுவிதமான பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்துசமயம் தன் பண்பாட்டை ஒழுங்குபடுத்த பல்வேறு முறையியல் தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றுள் பண்டிகைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அந்த வகையில் தீபாவளியும் சிறப்புப் பெறுகின்றது.

தீபங்களை வரிசையாக ஏற்றி ஒளிமயமான இறைவனை வழிபடும் புண்ணிய தினமே தீபாவளி. ஒரே விளக்கு ஏனைய விளக்குகளை ஒளி வீச்சு செய்யும். அந்த முதல் ஒளியே பரமாத்மா. அதனால் ஒளி பெறும் மற்ற விளக்குகள் ஜீவாத்மாக்கள். ஜீவராசிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பரம்பொருளே ஆதார ஒளியாகும். இந்த உண்மையை உணர்த்தும் வகையில்தான் ஒளிவிளக்குத் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஐப்பசி மாத சதுர்த்தசி திதியில் அனுஷ்டிக்கப்படும். இந்நாளில் கண்ணபிரானால் அதர்மத்தின் சொறுபமான நரகாசரன் அழிந்தான். இதன் உட்கருத்தை ஒவ்வொருவரும் தமக்குள்ளே உள்ள அசுரத்தன்மையை நீக்கி சுத்தியம் என்ற வாய்மையை வளர்க்க வேண்டும். அகிழுள் போக்கும் பொய்யாமை விளக்கே விளக்காகும்.

“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு”

என்கிறது தமிழ்மறை. துன்பத்தை தருவது இருள். இன்பத்தைத் தருவது ஒளி. நரகத்தை இருள் என்றே வள்ளுவர் கூறுகின்றார்.

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்”

அகல், எண்ணைய், தீரி, சுடர் எனும் நான்கும் சேர்ந்தே விளக்காகும். இவை நான்கும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய புருடாத்தங்களை மக்களுக்கு உணர்த்துவதே இத்திருநாள். இவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். அறிவொளியைத் தீப் ஒளியாக வழிபடுவது இப்பண்டிகை.

ஞான தீபங்களை ஒழுங்காக ஏற்றி அஞ்ஞான இருளை அகற்ற வேண்டும் என்பதே தீபாவளித் திருநாளின் உட்கருத்தாகும்.

“தமஸோமா யோதிர்க் கமய”

என தூத்திரிய உபநிசதம் கூறுவதும் இதுவேயாகும். மேலும் இத்திருநாளில் எண்ணெய் ஸ்நானம் செய்வது மிகவும் புண்ணியும் என்பார்கள். எண்ணெயில் லக்ஷ்மியும் வெந்நீரில் கங்கையும் அத்தினத்தில் வருவதால் கங்காஸ்நான பலன் கிடைக்கும் என்பார்கள்.

இத் தீபாவளியானது சமணர்களால் கொண்டாடப்பட்டு பின் வைதீகர்களால் விரிந்து கொள்ளப்பட்டது என்பர். எது எவ்வாறு இருப்பினும் இன்று தென்னாடில் தீபாவளியின் தோற்றுத்திற்கு கூறப்படும் கதை மரபுக்கதையைச் சார்ந்தது. பழமரபுக் கதைகள், கதைக்கூறல், கதை பாடல், கூற்று, தெய்வீகத்தன்மை, தெய்வீக வழவும் என்ற படிமுறையின் ஊடாகப் பண்டிகைகள் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. அவ் வகையில் தீபாவளிப் பண்டிகை விஷ்ணுவின் பரத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் சாதனமாக அமைகின்றது. இந்துக்கள் அனைவராலும் போற்றிக் கொண்டாடப்படும் பண்டிகையாக தீபாவளி திகழ்கின்றது.

தீபாவளி வைணவருக்கு முக்கிய பண்டிகையாக அமையும் அதேசமயம் அது எந்த வகையில் சைவர்கள் மத்தியில் போற்றுவதற்குரிய வழிபாடாக விளங்கிற்று என்பது கேள்விக்குரியதாகும். சிவனின் மூர்த்திபேதமாகவே விஷ்ணு கொள்ளப்படுவது இதற்குரிய காரணமாக இருக்கலாம்.

தீபாவளிப் பண்டிகையின் தோற்றம் பற்றி இந்துக்கள் மத்தியில் பல்வேறு ஐதீகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

01. நரகாசுரன் எனும் பழமரபுக் கதையின் அடிப்படையில் தோன்றியது.
02. பிதிரிக்கடன் அடிப்படையில் தோன்றியது.
03. யமனைப் போற்றும் அடிப்படையில் தோன்றியது.
04. பலிச்சக்கரவர்த்தியைப் போற்றும் வகையில் தோன்றியது.
05. ராமன் அயோத்தி நகருக்குத் திரும்பியமையைப் போற்றும் வகையில் தோன்றியது.

மஹாவிஷ்ணு தனது அவதாரங்களில் ஓன்றான வராக அவதாரம் எடுத்தபோது பூமிதேவியை மணந்து பெற்ற பிள்ளையே நரகாசரன் என்பவனாவான். அவன் கடும் தவம் இயற்றிப் பல ஆற்றலைப் பெற்றான். அவ் ஆற்றல் அவனுக்குத் தானே கடவுளிலும் மேலானவன் என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்தது. அதனால் தேவர்களையும், ரிஷிகளையும் வருத்தினான். நரகாசரனின் கொடுமையில் நின்று தம்மைக் காத்தருள வேண்டுமெனத் தேவர்களும், ரிஷிகளும் மஹாவிஷ்ணுவிடம் வேண்டி நின்றார்கள். தேவர்களின் வேண்டு தலுக்கமைய மஹாவிஷ்ணு கண்ணன் அவதாரம் எடுத்தார். நரகாசரன் தன் கடும் தவத்தால் இரவிலோ, பகலிலோ தன்னைக் கொல்ல முடியாத இறவாவரம் வேண்டியிருந்தான். பல மாயை விளையாட்டுக்களின் தலைவனான கண்ணன் இரவும் பகலுமற்ற அந்திசாயும் நேரத்தில் சத்தியபாமாவின் உதவியுடன் அவனைச் சங்காரம் செய்தார். நரகாசரன் தான் இறக்கும் வேளையில் ஞானம் பெற்று தன் தந்தையாகிய மஹாவிஷ்ணுவிடம் பின்வரும் வேண்டுதலைச் செய்தான்.

“நாம் ஞானம் பெற்ற இந்நாளில் எண்ணைய் தேய்த்து நீராடுவோர் கங்கையில் நீராடிய புண்ணியத்தையும் திருமகளின் அருளையும் பெறுவர். இந்நாள் தீபாவளி எனத் தீபங்கள் ஏற்றி எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட வேண்டும்” என வேண்டினான். இது நரகாசரன் எனும் அசரனின் பழுமரபுக் கதையின் அடிப்படையில் தோன்றிய வரலாறாகும்.

அபரபட்சமாகிய மஹாளையபட்சத்தில் பிதிரர்கள் பிதிர் லோகங்களிலிருந்தும் நரகம் சேர்ந்தவர்கள் நரகத்திலிருந்தும் விடுதலைபெற்று ஆச்வின அபரபட்சம் வரை பூலோகத்தில் தங்கி சுற்றுத்தார் கொடுக்கும் பிண்டம், தருப்பணம் முதலியவற்றைப் பெறுவர். பின்னர் தத்தும் உலகம் செல்வர். நாகசதுர்த்தியன்று சுற்றுத்தார் கொள்ளியைக் கையில் பிடித்து பிதிரருக்கு வழிகாட்டுவர். இந்நாளையும் தீபாவளியாகக் கொண்டாடுவதும் ஓர் ஜத்கமாகும்.

மனிதரின் ஆயுளைத் தீர்மானிப்பவராகிய யமதேவனைப் போற்றி வழிபடும் வகையில் இரவில் திரயோதசி பகலில் சதுர்த்தியில் வரும் நாளில் ஜமதர்ப்பணமும் செய்ய வேண்டும். இதனை வடகிந்தியாவில் “பலிபரதிபத்” என்னும் புத்தாண்டாகவும் கொண்டாடுவர். என்பது மற்றைய வரலாறாகும்.

வடதிந்தியாவில் இராம, இராவண யுத்தம் முடிந்து அயோத்தி நகருக்கு புக்க பொழுது மக்கள் எல்லோரும் நகரை அலங்கரித்து இரவில் தீபம் ஏற்றி இராமனை வரவேற்று மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடினர். இதை இராமன் அயோத்தி திரும்பிய நாளாகக் கொண்டாடுவர். இதுவே தீபாவளி என்பது இன்னோர் வரலாறாகும்.

இம்மரபுக் கதைகள் யாவற்றிலும் தீபம் முக்கியத்துவம் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். அத்துடன் இறைவனைத் தூயதன்பு, பக்தியுடன் நேசிப்பதன் மூலம் வேண்டியதைப் பெறலாம் என்பதையும் முன்னோரைப் போற்றுதல் மானுடனின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்று என்பதையும் மன்னன் தேவனுக்கு ஒப்பானவன் என்றும் மக்கள் கருதி வழிபட்டனர். இந்துக்களில் எல்லோருக்கும் பொதுவான பண்டிகையாகத் தீபாவளி விளங்குவதால் இதன் செயற்பாடும் இடத்துகிடம் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. தீபாவளி ஜப்பசி மாதத்தில் கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால் ஒரே நாளில் கொண்டாடப்படுவதில்லை. நான்கு நாட்கள் கொண்டாடப்படுகின்றது. அது தொடர்ச்சியாகவும் விட்டுவிட்டும் நடைபெறுகிறது.

மற்றைய பண்டிகைகள் போலவே தீபாவளிப் பண்டிகையும் பொதுமக்கள் உள்ளத்தில் அசைவியக்கத்தையும், இயல்புக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கிறது. இப்பண்டிகைக்குள் நுழைபவர்கள் புறத்தூய்மையும், புனிதத்தன்மையும் உடையவராக அமைகின்றனர். உள்ளத்தில் கட்டுப்பாடு, அன்பு, பக்தி முதலான இயல்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர். நடத்தையில் உறுதியும், பணிவும், பரஸ்பரம் மேலோங்கியவர்களாக விளங்குகின்றனர். இத்தகைய முறையில் பண்பாட்டுக்கூறுகள் அவர்களைச் சமுதாயத்தில் விழுமிழு ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும் தேசியத்தை நேசிப்பவர்களாகவும் மாற்றி விடுகின்றன.

மேலும் திருமணம் முடித்த புதுமணைத் தம்பதியினர் தமது முதலாவது தீபாவளித் தினத்தை தலைத்தீபாவளியாகக் கொண்டாடுகின்றனர். இது சுகல இந்துக்களாலும் பின்பற்றப்பட்டு கொண்டாடப்படுகின்றது. மணம் முடித்துக் கொடுத்த தனது மகனையும் மருமகனையும் தமது இல்லத்திற்கு அழைத்து புத்தாடைகள் வழங்கி விருந்தோம்பும் மரபு இன்றும் இந்துசமய மக்களின் வாழ்வில் பேணப்படுவது கண்கூடு. இத்தகைய தலைத்தீபாவளி மகள், மருமகன் விருந்தோம்பல் பற்றிய பண்டிகை பற்றி கிபி 548க்கும் ஆண்டு வெளிவந்த “நாகாந்தா” எனும் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையில் இந்துக்கள் அனைவருமே தமிழர்களாக இருப்பதால் இங்கு ஒரே வகையான கொண்டாட்டம் நடைபெறுகின்றது. இருந்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தில், மட்டக்களப்பில், மலையகத்தில் என்று சிலசில மாறுபட்ட கலாசார முறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்துக்கள் தீபாவளியை மரபுவழியாக மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாட வருகிறார்கள். சமய, ஆசார முறைப்படி இத்திருநாளைக் கொண்டாடுவதில் பழங்காலம் முதல் இவர்கள் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். ஆலய வழிபாடு, சமயச் சொற்பொழிவு என இத்தினத்தை இறைசிந்தனையுடன் கழித்து வருவது இந்துசமய நடைமுறையில் இப்பண்டிகையின் தனித்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தீபாவளித் திருநாளில் பிரிந்து வாழும் பல குடும்பங்கள் ஒன்று சேர்கின்றன. பகை உணர்வுகளை மறந்து ஒற்றுமையே மேலோங்குகின்றது. வீட்டிலே இரவு ஏற்றும் தீப விளக்குகள் இரவு முழுவதும் அணையாது எரிய விடுவர். இதை மாணிக்கதீபம் என அழைப்பர். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும் என நம்புவதும் இந்துசமய மக்களின் வழக்கமாகும்.

தொகுத்து நோக்கும் போது இத் தீபாவளிப் பண்டிகை என்பது சமுதாயத்தில் அர்த்தமும் உயிரோட்டமும் உள்ள வாழ்க்கைப்படிமம் என்று கூறலாம். இப்பண்டிகை தத்துவம் நிறைந்ததாகவும் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்பவையாகவும் உள்ளது. இந்நாளில் பகைவர்களும் தம் கோபங்களை மறந்து சகோதரத்து வத்துடன் வாழ முனைகின்றனர். ஆகையால் இதுவெறும் பண்டிகையாக மட்டும் இல்லாத வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் ஓர் நிகழ்வாக அமைகின்றது.

வருடப்பிறப்பு

“அவனின்றி அனுவும் அசையாது” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அவன் அருளின்படி கிரகங்கள் செயற்படுகின்றன. எம் உலக வாழ்க்கைக்கும் கிரகங்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. எம் உலக வாழ்க்கையில் கிரகங்கள் எம்மை வழி நடத்துகின்றன. கிரக மாற்றங்கள் நம் வாழ்விலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. நாம் முற்பிறப்பில் செய்யும் நல்வினை, தீவினைகளுக்கேற்ப இப்பிறவியில் கிரக நிலைகள் அமைகின்றன. இதன்படி நன்மை, தீமை ஏற்படுகின்றது. இது பொதுவிதி. ஆனால் கிரகநிலையில் மாற்றங்கள் ஏற்படக் கூடிய சக்தியையும் நம்மில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதன்மூலம் இயற்கையையும், இயற்கையில் ஏற்பட்டுள்ள விதிமுறைகளையும் மாற்றலாம் என்று அனுபுதியாளர்கள் கூறியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

“இறைவனிடம் சரணடைந்த மனிதனின் விடயத்தில்
விதியாகிய தெய்வம் தான் எழுதிய

எழுத்துக்களைத் தன்கையாலேயே அழித்துவிடுகிறது”

என்றார் அன்னை சாரதாதேவியார். இறைவனது அனுக்கிரகம் இருந்தால் நவகிரகங்களும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் என்பது நாயன்மார்கள், அனுபுதிமான்கள், அருளாளர்கள் வாழ்வின் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது. மூன்று வயதில் ஞானப்பால் உண்ட சம்பந்தன் தன் அருள்மொழியாகிய “கோளாறு திருப்பதிகத்தில்” இதை மெய்ப்பிக்கின்றார்.

இந்த வகையில் கிரகங்களின் ஆசியை நாம் பெறுவதால் நல்வாழ்வு வளம்பெறும் என்ற உண்மையை எடுத்துக்கூறும் வகையில் அமையப்பெற்றதே இந்துக்களின் புத்தாண்டு, வருடப்பிறப்பு என்பது இந்துக்களின் அதிமுக்கிய நாளாகும். வருடப்பிறப்பின் பயன் நன்றாக அமைய வேண்டும் என்பதிலும் அன்றுதான் எந்தத் தவறுக்கும் ஆளாகிவிடக் கூடாது என்ற விருப்பமும் இப்பண்டிகையின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்நாளில் ஒருவன் செய்யும் செயல், அதன் பயன் என்பன அவ்வாண்டு முழுவதும் தொடரும் என்ற பயம் அவனை நேரிய வழியில் ஒழுக வைக்கிறது.

இந்து வருடப்பிறப்பில் வரலாற்றுப் பின்னணி, சோதிட சிந்தனைகள், அவற்றின் வளர்ச்சிகள், சித்தமருத்துவ சிந்தனைகள், வாழ்வியலிற்கான கேந்திரகணித அறிவு, சைவசிந்தாந்தச் சிந்தனைகள், கல்வியற் சிந்தனைகள் என்பன இழையோடி இருப்பதைக் காணலாம்.

ஷஸ்திஶ அப்ட பூர்ணி டீப்பு வெளியீடு —

58

பூமியின் சுழற்சி பெயர்ச்சியினாற் சூரியன் கதிர்வீசு மேட இராசியில் விழும். அதேயிடத்தில் மறுமுறை விழ அடுத்த வருடம் ஆரம்பமாகிறது. இந்நிகழ்வே ஒவ்வொரு வருடப்பிறப்பும் ஆகின்றது.

இவ்வருடப்பிறப்பன்று தயாரிக்கும் மருத்துநீர் மிகவும் புனிதம் வாய்ந்தது. மருத்துநீர் தயாரிக்கும் மூலிகைகள், சித்தமருத்துவப் பெறுமானமிக்கவை. குறிப்பிட்ட மூலிகைகளோடு கோசலம், கோமயம், பால், கோரோசனை சேர்க்கப்படுவது பசுவின் மருத்துவப் பெறுமானத்தைக் காட்டுகின்றது. திருக்கணிதப் பஞ்சாங்கம் மருத்துநீர் தயாரிக்கும் போது மூலிகைகளோடு பச்சைக் கற்பூரமும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. மருத்துநீரைச் சிரசில் வைத்து ஸ்நானம் செய்யும்போது காலிற்குக் கீழும் சிரசிலும் வைக்கும் மூலிகைகளான இலை வகைகள் ஒவ்வொரு வருடப்பிறப்புக் கிரக நிலைக்கும் ஏற்றவாறு வேறுபடுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு அன்று அணியும் உடுபுடைவைகளும் வேறுபாடான வர்ணங்களைக் கொண்டவையாகும்.

வருடப்பிறப்பன்று சூரியனுக்குப் பொங்கல் இடல் சிறப்புக் கருமமாகும். பொங்கு மிடத்தை சாணத்தால் மெழுகிட்டு நீள் சதுரமாக வர்ணக்கோடிட்டு அவற்றுள் கோலங்களும் இடுவர். இவ்வடிவமைப்பில் நேர்கோடு, வளைகோடு, செங்கோணம் என்பன இடம் பெறுகின்றன. இவை ஆரம்ப கேந்திர கணித அறிவை முன்வைக்கின்றன. பொங்கலிடும் பானையிற் பால் பொங்கி வழியும் திசையைக் கொண்டு பொங்கலிடும் குடும்பத்திற்கு அவ்வருடத்திற்கான பலனைக் கணித்துக் கொள்ளலாம். இம்முறையானது இலங்கையில் பெருமளவில் பின்பற்றப்படுவதில்லை.

தமிழ் வருடப்பிறப்பு ஒவ்வொரு வருடமும் இது ஆங்கில மாதம் ஏப்ரல் 13 அல்லது 14ம் திகதியன்று வரும் பண்டிகை. புதுவருடத்தின் முதல் மாதமான சித்திரை அன்று பிறக்கின்றது. இதை நாம் தமிழ் வருடப்பிறப்பு, தமிழ்ப்புத்தான்டு என்று கூறுகின்றோம். இதை வட தேசத்தில் "பைசாகி" என்றும் கேரளத்தில் "விழே" என்றும் கூறுவர்.

சித்திரை மாதத்தில் வசந்தம் எனும் இளவேனிற்காலம் தொடங்குகின்றது. மாந்துளிர் செழித்தும் வேப்பம்பூப் பூத்துக் குலுங்கும் காலம் இது. மனித வாழ்க்கையில் இன்பமும், துன்பமும் கலந்தே இடம்பெறுகின்றன. அதாவது வாழ்க்கையில் இன்பம், துன்பம் இரண்டையும் அனுபவிக்காத மனிதனேயில்லை. இந்த உண்மையை உணர்த்துவதுபோல் அன்று சமையலில் இனிப்பு, உப்பு, காரம், புளிப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு என அறுசுவைகளும் கலந்தே மக்கள் உண்பர். அன்று சமையலில் வேப்பம்பூப் பச்சடி, மாங்காய்ப் பச்சடி செய்வது தொடர்ந்துவரும் சம்பிரிதாயமாக உள்ளது.

மேலும் புதுவருட தினத்தன்று இந்துக்கள் தம்தம் உறவினர் இல்லங்களுக்குச் சென்று வருவர். அவ்வாறு போகத் தவறியவர்கள் பின் நல்லநாள் பார்த்தே உறவினர் வீடு சென்று வருவர். அத்துடன் இவ் வருடப்பிறப்பின் பின் குறிப்பிடும் சுபவேளையில் கைவிழேசம், வித்தியாரம்பம், பூமிப்பிரவேசம், புதுவியாபாரம், புதுக்கணக்கு வைத்தல், விருந்துண்ணல், குரு, இராச, பிரபு, சிநேகித தரிசனங்கள் என்பன இடம்பெறும். வாழ்வில் கையாளப்படும் பவுன், வெள்ளி (வெள்ளிக்காச) தற்காலத்தில் பழக்கத்திலுள்ள நாணயங்கள், நெல், மஞ்சள் ஆகியவற்றை தாம்புல வர்க்கத்தில் வைத்து சந்தனம், குங்குமம், பூ இட்டு தூபதீபம் காட்டிக் குடும்பத்தினர் ஒவ்வொருவரும் பரிமாறிக் கொள்வர். இக்கருமம் பொருட்செல்வத்தின் மதிப்பைக் காட்டுகின்றது.

கல்விச் செல்வமும் மதிப்பிட முடியாத ஒரு மாபெரும் செல்வம். இந்து வருடப் பிறப்பின் பின் பஞ்சாங்கம் கூறும் சுபவேளையில் வித்தியாலயங்களை ஆரம்பிப்பது தொன்றுதொட்டு இந்துசமய மக்களின் நடைமுறை வாழ்வில் இருந்து வருகின்றது.

புதுவருடத்தன்று பஞ்சாங்கம் படிப்பது தொன்றுதொட்டு இந்துக்கள் மத்தியில் இருந்துவரும் ஓர் மறபாகும். அன்று புதுப்பஞ்சாங்கத்தை சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி பூஜையில் வைத்து பூஜித்து பூஜை நிறைவடைந்ததும் பெரியார் ஒருவர் பஞ்சாங்கப் பலனை வாசிக்க மற்றவர்கள் சிரத்தையுடன் கேட்பது வழக்கமாகும்.

இந்துமதக் கிரியைகள் யாவற்றிலும் தேங்காய் உடைப்பது மரபு. இந்துசமய வருடப்பிறப்பை ஒட்டி போர்த்தேங்காய் உடைப்பது ஓர் வீர விளையாட்டு. போர் அடிப்படையில் சிறுவர் முதல் வளர்ந்தோர் வரை போர்த்தேங்காய் அடிப்பர். மும்மலம் நீக்கி ஆன்மா தூய நிலையை அடையும் என்பதை தேங்காய் உடைக்கும் தத்துவம் எடுத்துக் காட்டுவதாக சைவக்கிரியை கூறுவதை இது நினைவுபடுத்துகிறது.

வருடப்பிறப்பு சைவர்களின் வாழ்வியலோடு பிரிக்க முடியாத, வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாத புனிதம் நிறைந்த நன்நாளாக கருதப்படுகின்றது. வருடம் பிறக்கும் நேரம் சைவர்களின் வாழ்வ தெய்வ வழிபாட்டோடு இணைந்து விடுகின்றது. நம்முன்னோர்களும் பண்டிகைகள் எல்லாவற்றையும் தெய்வ வழிபாட்டோடு தொடர்புபடுத்தி வைத்திருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கது. சூரியனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருடத்தையும், பலன் களையும் கணிப்பதால் இந்நாளில் சூரிய வழிபாடு செய்வது முக்கியமானதொன்றாக இந்துக்களின் வாழ்வில் கருதப்படுகின்றது. இப்புதுவருடப்பிறப்பன்று முற்றத்தில் பூரண ஷஷ்திஃ அப்த பூர்த்தி டிரப்பு வெளியீடு—

கும்பம் வைத்து கூரியனுக்குப் பொங்கலிடுவதும் உண்டு. வருடம் பிறந்த அன்றைய தினம் சுபழகர்த்தத்தில் தமது கடமையை ஆரம்பிப்பர். தாய் தந்தையரை வணங்குதல், குருவை வழிபடுதல், பெரியோரை வணங்குதல், இறைவனைத் தரிசித்தல், தானதருமங்கள் செய்தல் எனப் பலவிதமான மனித மேம்பாட்டுச் செயல்களில் இந்துக்கள் ஈடுபடுவதால் ஒருவன் தனக்கும், பிறருக்கும் பயனுடைய நற்பிரஜையாக உருவாக வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. வீட்டிலுள்ள அனைவரும் ஓன்றுகூடி அன்றையதினம் அறுசுவை உணவுண்பது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரையும் மதித்து பரஸ்பரம் அவர்களுடன் உறவாட ஓர் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குகின்றது. பின் அயலவர் வீடுகளுக்குச் சென்று உறவாடிக் கொள்வது சமூக மேம்பாட்டிற்கு வழிசெமக்கின்றது. அன்றையதினம் காலசார நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்படுவதிலிருந்து இந்துக்களின் கலையுணர்வின் ஈடுபாட்டை இப்பண்டிகை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந்நாளில் பிதிரர் வழிபாடு செய்வதும் சிறந்தது.

சிங்களவரும் புத்தாண்டை இந்துக்கள் போலவே மிகப் புனிதத்துடன் கொண்டாடுகின்றனர். அவர்கள் பஞ்சாங்கத்தின்படி சுபவேளையில் தலையில் நல்லெண்ணை தேய்க்கும் வரை வழுமையான காரியங்கள் எதிலும் ஈடுபடமாட்டார்கள். பெற்றோர் களையும், பெரியோர்களையும் வணங்கி ஆசிபெற்று ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதுடன் தானதர்மங்களையும் செய்கின்றனர்.

எனவே தொகுத்து நோக்கும்போது வருடப்பிறப்பு இந்துக்களின் வாழ்வியற் களாஞ்சியமாக அமைந்து விளங்குகின்றது எனலாம். இந்நாளில் பெற்றோரை வணங்குதல், பெரியோரை வணங்குதல் போன்ற செய்கைகளில் ஈடுபடுவதால் சிறுவர்கள் முதல் பெரியோர் வரை நற்பண்புடன் வாழுவும் சமூக மேம்பாட்டுச் சிந்தனைகள் வளரவும் இடமளிக்கின்றது.

ଶ୍ରୀକୃତିଗୁଣ

* * * *

இந்துமக்கள் வாழ்வு நலன் கருதியும் உழவர் பெருமக்கள் பலன் கருதியும் முறை தவறாது ஆடிப்பிறப்பைக் கொண்டாடி வருகின்றனர். காரணம் தேவர்களுக்கு இத்தினாங்கள் பிரியமான நேரத்தில் வருவதாலும் உத்தராயண புண்ணியகால உதயத்திற்காக தைப்பொங்கலையும், தகழினாயண ஆரம்பகாலத்திற்காக ஆடிப்பிறப்பையும் நாடிக் கொண்டாடி வருகின்றனர். பயிர் நாட்டி எம் உயிர் காக்கும் விவசாயிகள் தம் பயிர்ச் செய்கைகளை ஆடி மாதுத்தில் ஆரம்பிப்பர். இதை “ஆடி விதை தேடி விதை” என்ற கூற்று உணர்த்தும்.

ஆடி மாதத்தில் ஆடிப்பிறப்பன்று பள்ளையம் போட்டு வழிபடுவதை “பச்சையிடுவது” என்று கிராமங்களில் கொண்டாடுவார்கள். இதுவும் ஓர் உழவர் திருநாளாகவே கொண்டாடப்படுகின்றது. இவ் ஆடிப்பிறப்பன்று கூழ் காய்ச்சி உறவினர்களுடன் “ஆடிப்பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே” என ஆடிப் பாடிக் குடிப்பது தற்காலத்திலும் மாறாதது. இப்பண்டிகையின் முக்கியத்துவத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

മോലിസ് സ്റ്റോക്ക്

* * * *

இதை வடநாட்டில் “காமன் பண்டிகை” எனக் கூறுவர். இத்தினத்தில் வர்ணப் பொழகளையும் சாயங் கலந்த தண்ணீரையும் யார் வேண்டுமானாலும் யாருக்கு வேண்டு மானாலும் வீசலாம். இது மகிழ்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அமையும். மாசி மாதப் பெளர்ணமியன்று இது கொண்டாடப்படுகிறது. இதை மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே கொண்டாடத் தொடாங்குவார்கள். ஹோலி என்றால் “ஹோமம்” என்றும் “யக்ஞம்” என்றும் பொருள்படும். அறியாமை போன்ற கெட்ட அம்சங்கள் எல்லாம் ஹோம குண்டத்தில் இடப்பட்டு பஸ்மமாகிறது என்பதே இப்பண்டிகையின் பொருளாகும்.

தொகுத்து நோக்கும் போது பண்டிகைகள் வெறுமனே கொண்டாட்டங்களாக மட்டும் அமையாமல் கலைஉணர்வையும் பிரதிபலிப்பவையாக உள்ளதைக் காண முடிகின்றது. பண்டிகைகள் பக்தி உணர்வைப் பிரதிபலிப்பதாலும் ஆசாரத்துடன் கொண்டாடப்படுவதாலும் ஒரு சமுதாயத்தின் மத்தியில், சர்வதேச அரங்கில் முதன்மை பெற்றுக் கீழ்க்கிண்றது.

அருள்வளர் ஸுநி சுந்தர ஆஞ்சனேயர் தோவில்,
இறைவில், மஹதணார்மட்டு,
கிளங்கதக.